

L'Uchmajor

Núm. 54 - Febrer 86

de pinte en ample

Preu: 80 Ptes.

NOUS SOUS I NOVA ORGANITZACIO A L'AJUNTAMENT

★ **ALIMENTACIO**

★ **DROGUERIA I PERFUMERIA**

**DE TOT EN UNA GRAN EXPOSICIO
DE 800 MTS.2**

**GRAN ASSORTIT
OFERTES ESPECIALS**

SUPER DERESA

**EL SUPERMERCAT DE LLUCMAJOR PER A TOTA
MALLORCA**

Revista mensual
Depòsit Legal PM 350-1981
Any V

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIO I
PUBLICITAT:
Carrer Esperança, 2
(Lluçmajor)

DIRIGEIXEN:
Catalina Font i
Maties Garcies

COL·LABOREN:
Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Jordi Bayona
Miquel Bezares
Francisca C. Cabot
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Bartomeu Font
Antoni Garau
Catalina Garau.
Coloma Julià
Antoni Llompart
Miquel Mascaró
Miquel Monserrat
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margarida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Joan Socias
Arnau Tomàs
Pere F. Torrents
Francesc Verdera

SECCIO ESPORTIVA:
Coordinador:
Joan Quintana

Col·laboren:
Joan B. Garau
Jaume Manresa
Bernat Vadell

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fermín
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Edicions Manacor S.A.
Ronda del Puerto, 60

El pensament de la
Revista s'expressa només a
través de l'Editorial

Ningú no tira pedres a la seva teulada

Al moment de tancar la present edició d'aquesta revista, tot semblava indicar que la crisi municipal havia quedat tancada després de la celebració de dues sessions plenàries durant el passat mes de gener. Una primera passa va ser l'aprovació, o millor, l'augment dels sous dels regidors, mesura que va arribar acompanyada d'un cert grau de penediment o acte de contricció (grup mixt i socialistes) quan varen manifestar el desig de participar en els treballs de la gestió municipal. Segur que varen pensar allò que si cobraven, també havien de treballar.

La segona passa va ser l'oferta del Batle, el qual, va efectuar la remodelació de les comissions municipals, i va oferir als socialistes i integrants del grup mixt la possibilitat de passar a formar part d'aquestes comissions. L'esmentada modificació no implica de fet, cap canvi: UM continua controlant Cultura i Esports, la Coalició Popular les tres restants, amb la novetat de Sebastià Artigues al front d'Obres i Urbanisme, substituint així el dimitit, Miquel Martí.

Aquest atípic tancament de la crisi que durant alguns mesos ha protagonitzat els regidors —amb l'excepció de les inoportunes paraules del Batle per les quals va intentar justificar-se davant l'opinió pública— suposen el punt de partida per a la darrera etapa del present Consistori. Però si observem algunes postures adoptades per certs regidors durant els debats, no és aventurat pronosticar que en qualsevol moment el consens actual pot botar, i fer-se bocins. La solució pareix que està travada amb agulles i, en duració, vendrà condicionada per la postura que decideixin adoptar els mateixos protagonistes en aquesta recta final de la gestió municipal que ens conduirà cap a les noves eleccions.

Justament, aquesta proximitat d'una cita amb les noves eleccions pot propiciar que el Consistori surti de l'"impasse" en el qual s'ha mantengut i recobri el temps perdut. El refrany que diu que "ningú no tira pedres a la seva pròpia teulada" tindrà vigència a partir d'ara.

Notícies locals

UNA ESCALA PER ALS BOMBERS

El parc de bombers de Llucmajor ha vist incrementat el seu material contra incendis amb una escala automàtica de 30 metres de llargària adquirida pel Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis del Consell Insular de Mallorca. Aquesta nova escala dels bombers de Llucmajor farà més fàcil i eficaç la lluita contra els incendis localitzats en finques urbanes de considerable altura.

TROBADA DE BANDES DE MÚSICA

Diumenge dia 26 de gener va tenir lloc a Porreres la V Trobada de Bandes de Música de Mallorca a la qual assistiren 23 agrupacions musicals de tota l'illa. En el transcurs de l'acte desenvolupat interpretaren composicions musicals en solitari i conjuntament acabaren interpretant l'Himne Espanyol i la Balanguera sota les ordres de Jordi Roselló, director de la Filharmonia Porrerenca. Al final de l'acte, representants del Consell Insular entregaren una subvenció econòmica a cada una de les bandes, entre les quals es trobava la de Llucmajor.

ASSEMBLEA DELS GRUPS D'ESPLAI

Els dies 24 i 25 de gener s'ha celebrat a Santa Llúcia de Mancor una assemblea de la Federació de Grups d'Esplai catòlics de tot Mallorca. A l'acte hi han participat representants dels 40 clubs integrats en la Federació per analitzar la tasca realitzada fins al moment i per establir noves d'actuació. Dins la Federació hi és inclòs el Grup d'Esplai de la Parròquia de Sant Miquel i és dirigida per Jaume Alemany i per un equip dins el qual la presència llucmajorera és destacable.

PUJA DE SOUS A L'AJUNTAMENT

En el Ple Extraordinari celebrat el 23 de gener es tractaren els següents assumptes de l'ordre del dia: Reglament d'ordre interior - Fou presentat pel grup socialista, que contempla, entre d'altres articles, el que després d'una moció de censura al batle, si prospera, significa una immediata dimissió del primer mandatari municipal. Es va acordar dur-lo a informes tècnics i jurídics, per, amb un màxim de quinze dies, passar a altre ple per a la seva aprovació.

-Bases per al funcionament, estudi i viabilitat de l'Escorxador Municipal, que també passarà als informes tècnics i econòmics.

-Encàrrec de projecte d'abastiment d'aigua i neteja de S'Estanyol: aquest projecte inclou una depuradora connectada a Sa Ràpita de Campos, pel que es farà un estudi conjunt amb l'Ajuntament, i un avantprojecte tècnic amb l'Ajuntament de la veïna població campanera.

-Declaració d'interès social i el projecte de Palma-Parc: Es declarà d'urgència l'acceptació d'aquest projecte, de cara a la temporada d'estiu 86 i per la qual cosa l'aprovació es farà després d'un altre informe favorable dels tècnics.

-Remuneració dels membres del Consistori: Batle: 74.000 pts. Tinent de batle: 60.000 pts. Regidors delegats: 44.000 pts. Regidors sense delegació: 28.000 pts.

-Pla parcial de Capocorp: Es deixà sobre la taula, a l'espera de les gestions definitives fetes pel Sr. Batle, el qual les presentarà al proper Ple Ordinari.

FOGUERONS DE SANT ANTONI

Com cada any i amb entusiasme s'encengueren foguerons les setmanes de Sant Antoni i Sant Sebastià. Cada vegada són més les barriades que participen amb el seu togueró, més gros o més petit, més ple de gent o no tan ple... malgrat el fred de neu que sempre sol fer per aquestes dates són molts els qui acudeixen a torrar botifarrons i llonganissa i a encalantir-se de foc i de vi caparrut. Moltes vegades són els bars els organitzadors dels foguerons, així ho feren el "Gran Via", "Ca'n Semà", el "Tropical", "Ca'n Tià Taleca" i un llarg etc. Però els foguerons més sonats enguany foren els de sa placeta d'es Convent i el de "Na Joanota" del dissabte, 18.

El primer fou organitzat per l'Associació de Pares dels alumnes del col·legi Sant Bonaventura amb la finalitat de treure doblers pel viatge d'Estudis de 8è. EGB. A més de la gran torrada hi va haver una festa molt lluïda de ball de bot, amb l'actuació de les agrupacions, "Rondalla de Bellver", "Grup Xaloc", "Arrels de Son Forteza", el grup "Peu falaguers" de S'Arenal i les agrupacions locals "Aires del pla" i l'"Escola de dansa". Hi va haver molta participació, cada vegada eren més els qui ballaven a la llum de la lluna i del focus elèctric oportunament instal·lat.

El mateix vespre fou encès el fogueró de Na Joanota i a la placeta del Retorn es concentraren moltes persones per escoltar la música de l'anomenat "Gran conjunt musical", format pels mateixos veïnats i organitzadors, i per escoltar ses ximbombades d'en Garbes, en Crispulo i "es pastoret". Hi va haver vi, torrada i sarau a rompre i també es va rifar una porcella.

El canvi respecte d'altres anys fou el de s'Arraval, ja que sempre era el primer dels participants i enguany no es va organitzar la festa fins el dia 25, ja ben passades les festes. El programa no va variar gaire: coets, cercavila pels dimonis, cremada d'una falla, ximbombades i ball de bot amb l'actuació dels grups "Aires del Pla" i "Rondalla de Bellver".

C.J.

NOTA DE LA REDACCIO

Per un error d'impremta la passada publicació corresponent al mes de gener devia anar encapçalada amb el no. 53 i no amb el 56.

Casa de la vila

REFORMA DE LA PEIXATERIA

Segons acord de la Comissió de Govern, es varen adjudicar les obres de modernització del mercat municipal de peix, a l'empresa Construcció Mas Salvà, pel preu de 8.476.000 pts. i acceptar una subvenció, per aquesta obra, del govern balear, de 5.238.000 pts.

ALTRES ACORDS

Es concediren 58 llicències per obres particulars, que de taxes i cobros municipals, sumen 1.454.573 pts. i va ser rebutjada la petició de Josep Romero Rebollo per subministrar-li aigua a l'edificació que té a la parcel·la rústica 603, del polígon 12.

-S'autoritzen les següents despeses: 400.000 pts. a compte de la compra de dues bombes impulsors d'aigua a Son Verí; i 82.790 pts. per material i remuneració del personal dels cursos de llengua catalana que es fan a Lluçmajor i a S'Arenal.

-Adjudicar a P. Joan Bover Gelabert, el servei de neteja i recollida de residus sòlids del sector de S'Arenal, que comprèn els carrers de St. Cristòfol, Dragonera, Maria A. Salvà, Balears i Vicaria, pel preu de 1.100.000 pts. anuals.

-Nomenar educadores de la Guarderia Municipal infantil, a Núria Vives Sánchez i a Francesca Noguera Vidal, per haver realitzat i superat el temps de proves de tres mesos, i els reconeix aquesta antiguetat.

-433.010 pts. per la compra de 50 barreres metàl·liques, a "Api, S.A".

-314. 637 pts. per jocs de discs, senyals de trànsit, a "Api, S.A".

-300.000 pts. per compra d'una multicopista per al Col·legi Públic.

-200.000 pts. al Club Colombòfil Lluçmajorer, per al patrocini del "I Torneig Ciutat de Lluçmajor".

-10.000 pts. a l'A.P.A. del Col·legi de Sant Boaventura per les Festes de Sant Antoni.

BAIXES EN EL PRESSUPOST DE DESPESES

-100.000 pts. per a la subvenció de l'any 83 al Patronat d'Estudis Universitaris.

-400.000 pts. que sobren del contracte de les obres de clavegueram del carrer Miramar, a S'Arenal.

OBRES I URBANISME

Es va acordar de contractar l'Empresa "Centro Montajes" per les obres de l'enllumenat públic dels carrers "Dos de mayo", "Marqués de la Romana" i part de "Los sitios de Gerona", per 5.936.788 pts.

-Contractar l'Empresa Fullana per a les obres de construcció departament municipal per vehicles i maquinària, del carrer Castilla, per 5.746.248 pts.

-Es donà compte de l'establiment i aprovació de les noves tarifes d'aigua que seran de 43,20 pts. el metre cúbic.

-De l'ingrés de 5.116.607 pts. per a la Conselleria d'Agricultura i pesca, en concepte de subvenció, amb càrrec al pla general indicatiu d'escorxadors.

-Dur a bon efecte la sentència dictada per la Sala del Contenciós Administratiu de l'Audiència Territorial de Palma, sancionant els taxistes Ramos Riesgo, Morro Pericàs, Bautista Salas i Bustamante Chinchilla, amb suspensió de tres mesos del permís de conduir.

PERSONATGES

TOMAS GARCIAS, portaveu socialista a l'Ajuntament, ha desmentit les declaracions efectuades pel president local d'Unió Mallorquina en l'enquesta que sobre la crisi municipal realitzàrem el mes passat amb participació dels portaveus dels partits polítics locals. En nom d'Unió Mallorquina el Sr. Clar afirmava que els rumors apuntaven a un pacte entre el Batle i els socialistes per desbloquejar la paral·lisi política del Consistori. Les declaracions del Sr. Garcias neguen categòricament aquest pacte entre la Coalició Popular i el PSOE.

FRANCESC VERDERA i JOAN QUINTANA, companys i col·laboradors d'aquesta revista, són notícia per les responsabilitats que han agafat en altres mitjans de comunicació. El primer per la seva labor en les pàgines dominicals del "Diario de Mallorca" dedicades a Forà Vila, i el segon per la recèn estrenada corresponsalia local de Ràdio Balear d'Inca.

LLORENÇ MAS PONS, va resultar sub-campió d'Europa, de "bolos" per tripletes, en una prova realitzada a Viena el pasat mes de juliol.

Llorenç Mas ha estat campió d'Espanya en totes les categories i per tal motiu el 1976 va anar al Campionat de bolos del món a Teheran, en representació d'Espanya.

JOAN MATEMALES, membre de la Coordinadora "Aguila Lliure" ens ha confirmat que aquest col·lectiu es pronunciarà sobre la situació actual de la base militar i el referèndum sobre l'OTAN que donarem a conèixer en aquestes planes.

CARNISSERIA XARCUTERIA

ZANOQUERA GARCIAS

Plaza España, 62 - Teléfono 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

Cristaleria Lluçmajor

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color - Decorats - Vidres en general

Ronda Migjorn, 105 - Teléf. 66 14 93 - LLUCMAJOR (Mallorca)

S'Arenal celebrarà la festa del Carnaval

La celebració de la gran festa del "Carnaval 86" tindrà lloc el dia 8 de març horabaixa, amb l'organització de l'Associació d'Hotelers de S'Arenal i Ca'n Pastilla que presideix Bartomeu Xamena. Es tracta de la festa que acapara més atenció i participació de l'any perquè és una festa de caràcter internacional. Carrosses, disfresses, bullici, esplendor, concursos, bellesa i elegància i més d'un centenar de trofeus es donen la mà aquest dia de festa.

La caravana recorre, com els anys passats, tots els carrers de primera línia, des de Son Verí a la plaça de les Meravelles, on es trobarà el Jurat qualificador, devora el "Riu Center". Assistiran algunes autoritats provincials i locals. Per altra banda consideram inadequat que Lluçmajor, amb tant com té que veure amb la promoció turística de S'Arenal, celebri el mateix horabaixa l'animada "Rua 86", tenint en compte que el "Carnaval 86" celebra la dècima edició i la Rua llucmajorera només fa un parell d'anys que es posà en marxa. Per l'any que ve creim que val la pena de reconsiderar-ho.

SES BENEIDES

El dia 26 es varen celebrar les tradicionals beneïdes de Sant Antoni, or-

ganitzades per l'Associació de veïnats "Son Sunyer" que presideix el llucmajorer Antoni Martí, amb el patrocini de l'Ajuntament de Lluçmajor i les ajudes de "La Caixa", "Sa Nostra" la Caixa Postal, Agrupació d'Hotelers, Forn Ca'n Damià i d'altres.

La caravana va partir de devora el "Tennis Son Verí" i seguí pels carrers Miramar, Sant Cristòfol, Vicària i Balears, on s'efectuaren les beneïdes i després va seguir pel carrer Maria Antònia Salvà i Dragonera, on s'efectuaren els concursos i s'entregaren els trofeus i distincions. Ses beneïdes han perdut esplendor i hi acudeixen manco participants que en èpoques passades.

UNIO MALLORQUINA EMPREN MESURES DE PROMOCIO A S'ARENAL

El partit polític regionalista que encapçala Jeroni Albertí ha emprès mesures de promoció immediata a S'Arenal de Ciutat. La primera reunió va tenir lloc al Club Nàutic amb assistència del mateix Albertí, acompanyat de Santiago Coll, Miquel Fernández, Antonio Ossorio i Sebastià Barceló com a coordinador, ja que aquest s'ha convertit en home dels unionistes a la zona arenalera.

Poc temps després es va celebrar una altra reunió

dedicada a la joventut local amb la presidència de Xisco Albertí i alguns membres del comitè de la joventut regionalista d'UM. Les dues reunions foren interessants i els debats amplis i substanciosos.

INAUGURACIO D'UNA AGENCIA D'ASSEGURANCES "MARE NOSTRUM"

Fou inaugurada la nova agència d'Assegurances "Mare Nostrum" a la platja de Ca'n Pastilla i S'Arenal. Està ubicada en el carrer

Marbella, 39, edifici de l'Associació d'Hotelers de la nostra zona.

Assistí a la inauguració oficial el mateix director General de "Mare Nostrum" Antoni Lacasa, acompanyat del vice-director general Vicens Martorell i d'Andreu Amer, Jordi Canals i l'inspector de la zona Miquel Lladó.

Al front de la nova agència hi ha na Maria Sbert i es pot efectuar qualsevol gestió referida a les assegurances.

Tomeu Sbert

El director general de Mare Nostrum, Antoni Lacasa, en el centre, en un moment de la inauguració. Al costat, el president i el gerent de l'Associació d'Hotelers de S'Arenal, respectivament.

JOIERIA - RELLOTGERIA
COMPOSTURES

Born, 7 Tel. 66 02 75

Olegario

TROFEUS I GRAVATS
ART. REGAL

PUB

THE BASEMENT

EL SOTANO

Calle Barcelo 26
LLUCMAJOR

La Guàrdia Civil i la nostra llengua

Fa unes setmanes vaig tenir un incident amb un guàrdia civil destinat a Lluçmajor. Les raons són senzilles: jo parlava en mallorquí i ell pretenia prohibir-m'ho. Casos com aquest passen sovint i demostren com bona part de l'administració té encara una mentalitat colonialista i irrespectuosa amb la nostra cultura.

Els fets a què faig referència ocorregueren el matí 14 de desembre passat quan, per uns tràmits burocràtics, vaig entrar en el quarter de la Guàrdia Civil i, en mallorquí vaig donar el bon dia i vaig exposar el meu cas. El guàrdia de servici es posà depeus i em tallà secament amb el crit de "En castellano!". Reposat de la meua sorpresa inicial, vaig argumentar-li que si realment tenia problemes per entendre'm, seria comprensiu i parlaria en castellà, però que quedàs clar que els mallorquins tenim el dret d'usar la nostra llengua en qualsevol indret i circumstàncies. No

pensava igual, el Sr. guàrdia, i després d'un tira i amolla dialèctic en què jo vaig citar la Constitució, l'Estatut d'Autonomia i el respecte que els funcionaris els deuen, ell m'ordenà que m'identificàs i m'amenaçà a fer-me un atestat. A la fi, deixà la discussió i, sense que arribàs-sim a posar-nos d'acord, complimentà els tràmits i ens acomiadàrem, no sense ironia recíproca.

Més enllà de la simple anècdota, casos com aquest il·lustren la represió que contra els drets lingüístics dels no castellanoparlants encara mantenen molts de cossos i d'esferes estatals. Quan els funcionaris, en comptes d'actuar com a servidors públics, s'entesten a mantenir comportaments propis d'un exèrcit d'ocupació i d'una administració colonial, els discursos oficials sobre el canvi democràtic operat a Espanya em semblen una burla intolerable.

Tanmateix, com a ciutadà gelós de la meua iden-

titat cultural i nacional, puc fer valer una sèrie de drets lingüístics basant-me en:

1) La Constitució Espanyola, que en l'article 3r. proclama que el castellà és la llengua oficial de tot l'estat i que les altres llengües espanyoles també són oficials dins els seus territoris d'acord amb els Estatuts d'Autonomia.

2) L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que estableix que "La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, tindrà juntament amb la castellana, el caràcter d'idioma oficial. Tots tenen el dret de conèixer-la i d'usar-la, i ningú no podrà ser discriminat per causa de l'idioma" (Art. 3r).

En comunitats de desenvolupament legislatiu avançat —com és el cas de Catalunya— els principis constitucionals i estatutaris s'han concretat a través de la Llei de Normalització Lingüística. A remolc d'aquesta normativa els Ministeris de Defensa i de l'Interior han dictat

normes sobre l'obligació d'atendre el públic en català dins casernes i comissaries. A les Balears encara no tenim aprovada la Llei de Normalització Lingüística. De totes maneres, basant-nos en la Constitució i l'Estatut (que són lleis de rang superior) tenim el dret de parlar la nostra llengua sempre i en tot lloc.

Si aquests principis, per obra d'un particular o d'un funcionari, no són íntegrament respectats és que a la pràctica sofrem una discriminació que atempta contra la nostra personalitat cultural i política de mallorquins i que no respecta l'ordenament constitucional vigent.

Maties Garcies

P.D.-Em consta que no tots els guàrdies tenen la mateixa actitud i que comença a haver-hi excepcions: un suboficial destinat a Lluçmajor és un dels alumnes més avantatjats dels Cursos de Català per a adults. Es de justícia dir-ho.

Sabates Can Gramet

**VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Materiales Construcción

Amengual

**glassi
dur**

FABRICADO POR FORMICA ESPAÑA S.A.

ALMACEN:
Ronda Migjorn, 154
Teléfono 6C 09 59
LLUCHMAYOR (Mallorca)

Imatges del II Congrés de la Llengua Catalana celebrat a Manacor

Nova directiva de l'Obra Cultural

M. Martín, C. Garau, S. Rubí, A. Llompart, C. Font i C. Julià, nova directiva de l'Obra Cultural Balear.

Amb l'assemblea general de socis celebrada el passat dia 7 de gener, la delegació local de l'Obra Cultural Balear va procedir a l'elecció de la nova junta directiva que, per espai d'un any, n'haurà de regir els destins. Prèviament, el fins aleshores president, Maties Garcias, i altres membres de la directiva presentaren la dimissió dels càrrecs i traçaren un balanç de l'activitat realitzada al llarg d'aquests darrers mesos.

L'assemblea se celebrà a la sala d'actes de la Rectoria i comptà amb l'assistència d'una vintena de persones. Aquesta assistència més aviat escassa de socis i la poca participació en els quefers culturals que delata com a característica del nostre poble, fou un dels principals temes posats a debat. Precisament, els membres sortints de la junta directiva exposaren com la delegació llucmajorera ha experimentat darrerament una sèrie de baixes de membres inscrits però d'escassa activitat associativa. Aquestes baixes, emperò són compensades amb la incorporació d'elements joves

que formant estol, s'han integrat dins l'OCB amb decidida voluntat de treball.

Del balanç sobre l'activitat realitzada recentment destaca la participació en festes populars (La Rua, l'enterrament del Carnaval...) la projecció de vídeos i pel·lícules en català, el muntatge de l'exposició "El bosc és vida" i la Setmana de Gastronomia.

De tota manera, a parels dels membres de la directiva, l'anàlisi d'aquesta activitat deixa entreveure una insuficiència de realitzacions i projectes d'acord amb l'envergadura que hauria de tenir l'acció cultural de l'Obra a Llucmajor. En aquest sentit, es constata que —des de fa uns anys— la delegació de l'OCB arrossega una minsa activitat, en gran part motivada per la dedicació plena del nucli més actiu dels seus membres a les tasques de redacció de "Llucmajor de pinte en ample". Les dimensions d'aquesta labor periodística regular i continuada ha impedit una adequada atenció a les activitats pròpies d'una organització cultural.

Per tal motiu, es va considerar procedent renovar la junta directiva i donar-hi entrada a nous membres.

Feta aquesta proposta l'equip que a partir d'ara regeix els destins de l'Obra Cultural a Llucmajor està format pels vocals: Catalina Garau, Antoni Llompart, Margalida Martín i Sebastià Rubí, per la se-

cretària Catalina Font i la tresorera Coloma Julià. Aquest equip s'ha proposat relançar les activitats de l'OCB de manera que aquesta incrementi el nombre d'associats i faci sentir la seva presència entre la població com una entitat viva i capaç de generar el necessari dinamisme cultural dins Llucmajor.

AUTO ESCUELA

Rafael Fiol

LLUCMAJOR: Pescadors, 19 - Tel. 66 02 46
S'ARENAL: Pl. dels Nins, 3 - Tel. 26 43 51
PISTA DE PRACTIQUES: Telèfon 66 17 25

**PERRUQUERIA
FINA**

C/. D'es Vall, 49

**FOTO D'ESTUDI
REPÒRTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA**

Carrer d'Es Vall, 21
Tel. 66 00 29

La problemàtica urbanització de Capocorb

El passat 27 de gener el Ple de l'Ajuntament de Lluçmajor va aprovar definitivament la urbanització de Capocorb Nou amb l'absència del grup socialista i el vot afirmatiu dels restants membres del Consistori.

La macroubanització més gran que Lluçmajor té l'aprovació de la Comissió Provincial d'Urbanisme, però malgrat tot, el projecte no és clar ja que està pendent de la sentència de l'Audiència Territorial a la qual han interposat recurs el GOB i el Col·legi d'Arquitectes, que tenen intenció d'arribar fins al Suprem si és necessari. Si els recursos prosperen l'Ajuntament haurà d'indemnitzar "Cala Cristal, S.A.".

La constructora ha dividit el terreny urbanitzable en tres zones destinades a l'explotació hotelera (2.950 places) i a l'explotació residencial (9.441 places), un club hípic, un club de tennis, centres cívics i socials, zones esportives i, com no, un club nàutic, a la boca de Cala Beltran i Cala Pi.

Cal destacar que la construcció de la urbanització està prevista en tres etapes de 3, 3 i 2 anys.

Els promotors comencen infringint la llei quan, abans d'estar aprovat el Pla Parcial obren vials de

la urbanització. Per evitar que l'activitat fos detectada un camió cisterna anava regant els terrenys moguts prop de la carretera general. Els de la companyia al·legaren que no eren vials de la urbanització sinó "talla focs" que "casualment" segueixen el mateix traçat que seguiran després els carrers de la urbanització.

DEFICIENCIES DE LA URBANITZACIO

El recurs interpost pel Col·legi d'Arquitectes es basa en els següents punts:

1.-El Pla Parcial de Capocorb que permetrà la construcció de vivendes per 12.361 habitants ha estat aprovat sense comptar amb l'accés que el Pla General del terme tenia previst per a ell.

2.-El Pla Parcial invadeix, en direcció nord, una mitjana de 150 mts. els terrenys classificats pel Pla General com a rústics, el que suposa una gravíssima vulneració de les previsions en el Pla General de superior jerarquia.

3.-El Pla Parcial s'aprova sense la previsió d'una estació depuradora en el seu àmbit territorial la qual cosa deixa sense solucionar un greu problema.

Es vol instal·lar la depuradora en sòl rústic, fora de l'àmbit territorial del Pla Parcial. La necessària autorització que hauria de do-

nar la Comissió d'Urbanisme no podrà donar-se o bé és il·legal en la mesura en què no estam enfront d'una instal·lació d'utilitat pública o interès social, o, com concep "Cala Cristal, S.A." "davant una construcció destinada a l'explotació agrícola que guardi relació amb la naturalesa i destí de la finca" sinó més bé al contrari.

Com si segons la companyia el sòl no urbanitzable fos un sòl excendentari a modo de femer (clavaguera) en el qual poguéssim situar totes les utilitzacions que no convengui situar en el sòl que es reserva a urbanitzar.

4.-No hi ha garanties del subministre d'aigua potable imprescindible per l'assentament dels homes que es volen instal·lar allà. Els pous dels que diuen trauran l'aigua fa tretze anys que donaven un cabdal de 175,6 m³/h, però ¿quin és el cabdal actual quan constatarem un descens alarmant de tots els aqüífers de la zona? ¿Quina és la qualitat de l'aigua que es treu? ¿Per quin ús foren autoritzats aquests pous? Si són pous ordinaris necessiten autorització per funcionar a ple rendiment. Segons els serveis tècnics de la Conselleria d'Ordenació del territori i els de la comissió Provincial d'Urbanisme queda sense justificar el subministre d'ai-

gua a la urbanització.

5.-L'altura dels edificis que permet construir el Pla Parcial limita el camp visual per contemplar les bel·leses actuals i desfigura la seva perspectiva.

6.-El Pla parcial les prescripcions i les Normes Subsidiàries de Protecció anomenades "Des del Cap Blanc a S'Arenal".

7.-No existeixen garanties que avalin el compliment de les obligacions de conservar la urbanització, construir els edificis destinats a dotacions comunitàries, executar la urbanització i implantar els serveis.

8.-El Pla Parcial preveu dues aldees turístiques en oberta controvèrsia amb el Pla Provincial.

9.-A la zona del Club CLHN la promotor, a instàncies de l'arquitecte municipal, ha rebaixat les plantes de 6 a 4 altures, però l'ocupació de la planta baixa ha passat del 30 al 40 o/o en obert desacord amb el Pla Provincial.

10.-Vulnera les normatives del Pla Provincial General de Lluçmajor i les Normes Subsidiàries de Protecció.

CONSEQÜENCIES DE LA URBANITZACIO

Al marge de totes aquestes consideracions, l'Ajuntament aprova el projecte d'urbanització

de Capocorb Nou. Amb aquest projecte es pot dir que no quedarà cap zona verge en tot el litoral del terme de Lluçmajor, exceptuant la zona de S'Aguila si es projecte de base militar queda definitivament paratitzat.

Els darrers anys les urbanitzacions i les construccions de carreteres fins a Sa Marina s'han multiplicat prodigiosament, tenim, entre altres, les següents urbanitzacions: Cala Blava, Son Granada, Sa Torre, Bahía Grande, Bahía Azul, Las Palmeras, El Dorado, Don Mateo, Maioris, Cala Pi i Vallgornera.

Moltes d'aquestes urbanitzacions tenen un índex d'edificació baix, hi queden nombrosos solars buits i estan mancades d'una infraestructura vàlida ¿per què no acabar les urbanitzacions començades abans d'obrir-ne de noves?

A l'època del boom turístic destruïrem s'Arenal, una de les badies més hermoses de l'illa, construint monstruosos edificis fins arran de la mar. Arrasarem les dunes i els arbres, i ara, per aconseguir un petit espai verd, ho hem de pagar a preu d'or. A la petita zona de platja del nostre terme hi construirem un grandios port

esportiu que modifica els corrents de la Badia gràcies al qual es consumeix la platja de Ca'n Pastilla i l'arena s'acumula dins la nostra degradada platja. Què ens queda encara per destruir? Quan l'alternativa que se segueix a molts de països amb una problemàtica ambiental semblant a la nostra és la de potenciar els pulmons verds, és a dir, la preservació de les zones verges per a la millora de les condicions de vida de la població, aquí, a Lluçmajor feim tot el contrari condemnant de cop una gran extensió de terreny amb gran valor ecològic i arqueològic com és Capocorb.

UNA NOVA UTILITZACIÓ DE L'ESPAI

Actualment, quan la planificació del turisme a les Balears necessita una radical reestructuració, és necessari prendre consciència dels valors que té el nostre litoral, no sols geològics, botànics, ornitològics, o històrics sinó també com a font de plaers estètics i de millora de

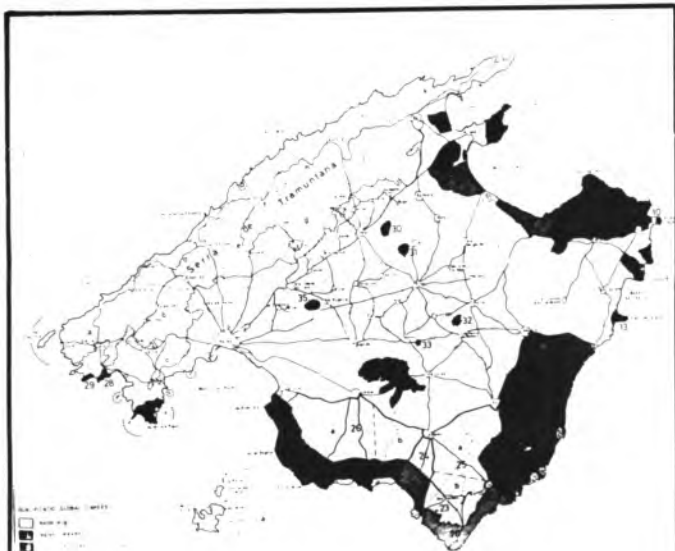
la qualitat de vida d'un poble, el qual està marginat de qualsevol tipus de decisió al respecte i és la víctima principal de l'especulació de les construccions.

Això no vol dir no utilitzar aquesta zona, sinó ben al contrari, potenciar-la sense excloure la seva explotació (visites turístiques, naturalístiques, educatives, etc...)

L'home necessita els boscos i el camp perquè a més de menjar, necessita no sentir-se, no ser l'únic ésser viu damunt la terra, perquè la llibertat de l'home necessita la llibertat dels altres éssers vius al seu voltant.

Entrevistant l'ecòleg Ramon Margalef i demanant-li si l'espècie humana podria arribar a l'autodestrucció en cometre tants d'atemptats contra la natura, respongué: "No, no vos preocupeu, l'home no desapareixeria de la terra, la seva capacitat d'adaptació és immensa... ara bé, viurem com a rates".

Catalina Garau

CAPOCORB CATALOGADA COM A ZONA D'INTERÉS ECOLÒGIC MOLT ELEVAT

L'I.N.E.S.E., Institut d'estudis ecològics i el M.O.P.U. realitzaren a instàncies del C.G.I. una catalogació dels espais naturals de les Illes, fruit del qual és la consideració de l'àrea de Capocorb com a zona d'interés ecològic molt elevat. Reproduïm textualment una part de l'informe (pag. 242):

"...Creim que s'ha de conservar aquesta àrea permetent el desenvolupament turístic únicament en aquells punts en els quals està ja instal·lat. S'ha de preservar amb especial interès el barranc de Cala Pi, per ésser el millor representant dels barrancs sur de l'Illa encara en bon estat de conservació, comparable en part a allò que és el Barranc d'Agender per a l'Illa de Menorca. Creim també, que s'han de mantenir les activitats cinegètiques als vedats, ben ordenades, i a més, s'ha de potenciar la recreació i l'educació elaborant guies de la zona, particularment de Cala Pi i Capocorb Vell".

Aquesta zona fou considerada d'interés ecològic molt elevat juntament amb l'albufera de Pollença, Cap Vermell, Cap de Cala Figuera, els penya-segats d'Artà i la Punta de N'Amer, aquesta darrera recentment salvada de projectes urbanitzadors gràcies a la pressió popular i al Parlament Balear.

HAMBURGUESES
"PERROS"
"PINCHOS"
"PEPITOS"

NOVA DECORACIÓ
TERRASSA

**Provin la
 nostra
 CUINA RAPIDA
 ÉS TROPICAL !...**

OBERT TOTS ELS DIES

**SERVEI DE BEGudes I MENJARS
 DE QUALITAT A PREUS RAONABLES**

Avinguda Carles V (Tel. 66 11 17) LLUCMAJOR

El GOB a Lluçmajor

Com hem informat en passades edicions, Lluçmajor compta amb una Delegació del GOB, i una vegada constituïda l'executiva hem parlat amb la secretària i capdavantera, Francisca Barceló, perquè ens informàs de les funcions que tindrà el GOB en el nostre poble.

-Quina necessitat té Lluçmajor, d'una delegació del GOB?

-En principi, creim que el terme de Lluçmajor, com també a la resta de l'Illa, existiren greus problemes ecològics, que necessiten solucions. Creant una delegació del GOB no solu-

cionarem tots aquests problemes, però podem participar i ajudar perquè el poble n'agafi consciència.

-Hi ha molta gent que participa d'aquesta idea? Amb quina gent es compta actualment?

-La veritat és que fins ara, comptam amb poca

gent, pel que és el poble. Som una quinzena de persones, quasi just les imprescindibles per crear la delegació.

Ara bé, pensam que després d'un cert temps de funcionament, s'afegiran més persones. De totes maneres val a dir que hi ha moltíssima gent que encara no s'ha adonat d'aquesta delegació del GOB, això encara que sembli trist és una esperança perquè, per ventura se n'afegiran més.

Francisca Barceló,
secretària del GOB.

AUTO-ELECTRIC Barceló

Ronda de Ponent, s/n - Pedro A. Mataró, 55

Teléfono 66 01 70

LLUCMAJOR (Mallorca)

Venta y asistencia
técnica de los productos:

BOSCH
Automóvil

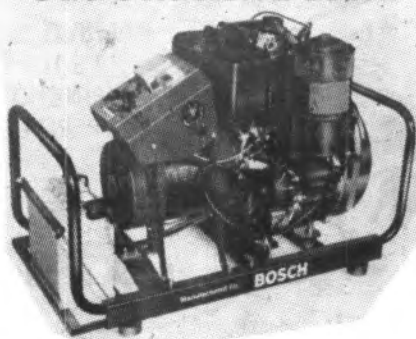
BOSCH
Herramientas

BLAUPUNKT

Calentadores
JUNKERS

Generador Soldador.

Otra solución Bosch.

Tecnología del aire "en cabeza."

La Soldadura limpia.

(Por hilo continuo)

-Es possible tirar endavant amb aquest nombre de gent?

-Nosaltres pensam que sí, d'altra manera ja no hauríem intentat crear la delegació. L'únic que passa essent pocs és que s'haurà de limitar el camp de feina, per això, convidam tothom qui vulguin a col·laborar. Com més serem, més coses podrem fer.

-Qui duu el càrrec de la Delegació?

-En una reunió celebrada el dia 10 de gener, elegírem en assemblea tres membres per formar l'Executiva: na Joana Font, com a coordinadora, en Guillem Cardell com a tresorer i jo mateixa com a secretària.

-Amb quines ajudes comptau?

-Si bé per ara no en tenim cap, comptam especialment amb la del GOB de Ciutat, el qual ens pot oferir des d'alguns diners fins a diapositives, pel·lícules, castells, ferratines, guies per a excursions, conferencians...

També comptam amb aquesta revista, "Lluçmajor de Pinte en Ample", la qual ens ha oferit una plana cada mes.

-Quin programa concret d'activitat teniu pensat per

Guillem Cardell,
tresorer del GOB.

aquest any?

-Com que fa poca estona que hi som, no hem tingut temps de preparar quasi res. Volem dir que les nostres activitats no seran espectaculars, sinó que consistiran en coses quotidianes: excursions dins el terme de Llucmajor per conèixer la flora i la fauna, projecció de pel·lícules i àudio-visuals, informació sobre espècies protegides, conferències, un intent, si és possible d'apropament a les escoles per als infants... etc.

-Esperam que la Delegació del GOB a Llucmajor vagi envant i prosperi en la mesura que els seus promotors i associats ho desitgen.

C. Font.

ELECTRICA *Calafat*

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

VOSTÈ JA HA VIST ELS NOSTRES ESTANDS?
SOM ESPECIALISTES EN VHS I SEMPRE TENIM LES
DARRERES SUPERPRODUCCIONS.

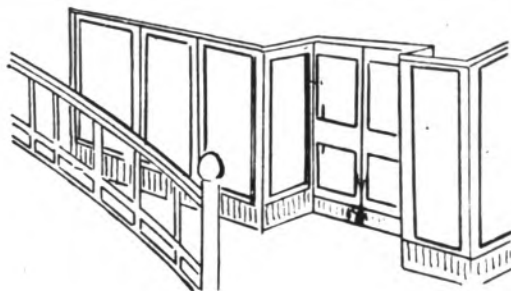
NOVEDADES

SOM EL PRIMER VIDEOCLUB DE LLUCMAJOR EN QUALITAT I NOVETATS

TOT VHS

Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 - LLUCMAJOR

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS**

**ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

SUCA-MULLA

Aquest mes dividim la secció en dues parts, una és el típic noticiari, que com a notícia més important, llevat dels robatoris de cada mes i que per lo vist encara no es deu haver posat vigilància perquè no han disminuït, sinó que fins i tot han pegat a ca un membre del consistori, ara, a lo millor i degut a aquest fet s'animaran a vigilar un poc la foravila i també podran aturar les construccions il·legals de xalets prefabricats que es munten en dos caps de setmana; i com dèiem abans com a fet més important és la paralització momentània que ha sofert el mercat agrícola degut a l'IVA, i que tants de pagesos no saben si

aquest nou impost els salvarà o els acabarà d'enterrar.

L'altra part de la secció és un article d'opinió sobre aquest tema tan polèmic com és "els cans dels xalets", elaborat sobre les opinions dels pagesos. Referent a aquest problema el mes passat diguérem que pareixia que s'havia resolt, sembla que s'ha resolt per la marina, però no devers Son Ramis i Son Mulet. I després el que també ha enreixinat els nervis als pagesos han estat les declaracions que pogueren llegir el mes passat en aquesta revista del Sr. Antoni Zanoquera, Batle de Llucmajor, que són més que explosives.

Els beneficis de les construccions il·legals

"Les construccions il·legals donaren en el seu moment molts de jornals i embelliren les finques. Crec que d'un cop de ploma no podem tirar-los avall". Això són unes declaracions de D. Antoni Zanoquera, el nostre Batle, al diari Última Hora el 12-10-84.

Raó tenia el Batle quan digué "han donat molts de jornals", jornals dels pagesos per arreglar les finques treporejades, per aixecar les parets que han tomat aquests caragolers, cer-

cadors d'espàrecs, propietaris de xalets; però on s'han guanyat més jornals i s'han fet amb més pena, és quan retiren les ovelles mortes pels cans de les construccions il·legals que ha permès i permet el nostre consistori.

Basta dir-vos que aquest mes hi ha tornat haver-hi una altra matança a la part de Son Ramis i Son Mulet. Gens ni mica de gràcia els ha fet als pagesos saber l'opinió del Sr. Batle.

Per mor de l'absoluta passivitat de l'A-

juntament la gent de foravila, com a les pel·lícules del Far-West, on no hi ha llei, han de prendre les mesures ells mateixos.

Els llogaters actuals de la Casa de la Vila s'haurien de tèmper que això no és el Far-West ni el Xi-cago dels anys 30, hi ha una normativa que s'ha de complir i, facilitant la corrupció, el Consistori no arreglarà res, aquí s'està perjudicant tot el poble i tot foravila, fa pujar es preus de la terra impedint que se crei una nova generació de foravilers, i que ens pareix massa evident que s'han d'esbucar ja sia d'un cop o de pla o d'excavadora i no permetre que se'n construeixin més.

Si el Batle entén per l'abandonament l'embelliment a què ell es refereix podem dir que l'ha endevinada, perquè això que els cans hagin de fugir de ca seva i anar a pegar dins veïnat és una clara mostra de l'abandonament que sofreixen, després per juguera o per fam si trobem qualche galliner o colomer hi van i si hi poden entrar fan matx, o com en aquest cas han pegat a les guardes d'ovelles matant xots i ovelles, perquè molts d'aquests cans quan arriben a dimecres o dijous ja no tenen ni tant sols aigua per beure, i se veuen en la necessitat de sortir així com sia del tancat que enrevolta la seva finqueta per anar a satisfer les seves necessitats.

Molts de foravilers són de l'opinió de fer un cens de tots els cans de terme de Llucmajor per tenir-los més controlats, i que l'Ajuntament no només s'hauria d'encarregar de penjar un cartellet a plaça que digui que qui vol censar el ca que passi per les oficines, sinó que s'ha d'obligar el propietari del ca a registrar-lo allà on pertoqui, rebent a canvi la placa d'identificació. També s'haurien de recórrer les finques per veure si els cans estan registrats i en les condicions adequades que faria que els animals no sortis-

sin pels veïnats. Després d'això el ca que es trobi que no compleix les condicions se li ha d'aplicar la llei.

Amb un correcte cens es podria evitar en molts de casos el problema, no només les matances de foravila sinó també dins els carrers de Llucmajor on no hi ha cap cantó que no estigui afectat.

NOTICIARI

EL MERCAT PARALITZAT

Per mor de la manca d'enteniment per part d'hisenda a l'hora d'aplicar l'IVA el mercat està momentàniament paralitzat. Mentre que els mercaders no saben quin tipus de factura han de fer, pareix que l'agricultor per poder vendre els seus fruits i animals haurà d'estar registrat en el cens agrari. Aquest cens estarà obert fins el mes d'abril.

Al moment de vendre, l'agricultor, cobrarà el 4 o/o d'IVA sobre el valor de la seva venda, però haurà de pagar un 60/o ó un 12 o/o a l'hora de comprar. Així quedarà més o manco compensat el que se pagarà i cobrarà d'IVA.

Amb aquest tipus de compra i venda dels productes de l'agricultura tots creuen que aturarà o farà més difícil els robatoris que tant han abundat en aquesta temporada, ja que els lladres per vendre la mercaderia ho tendran molt difícil.

Com ja hem dit, el mercat està aturat amb el que els preus estan per a l'estil del mes passat amb una tendència a baixar; les ametles estan entre les 370 i 380 ptes. el quilo de bessó les garroves entre les 50 i 60 ptes. el quilo.

Els preus dels animals després de les festes de Nadal han pegat una bona baixada, així que els porcells van de les 300 a 325 ptes. el quilo en viu, els xots sobre les 300 ptes., els bous de les 450 fins a les 480 ptes. el quilo, i les truges entre les 90 i 100 ptes. el quilo.

BON TEMPS PER ALS SEMBRATS

Tres o quatre dies abans de Nadal va ploure entre els 10 i 15 litres per metre quadrat, segons les zones.

Fins i tot dins el mes de desembre i també el gener, ha caigut qualche granet de calabruix, però poca cosa, i per tant no ha fet gens de mal als sembrats. S'ha de dir també, que entre la mica de sol que ha lluit i la saó que ha fet, el sembrat ja no pareix el mateix. Dins el mes de gener ha fet molt de vent i per mor d'això els sembrats estan un poc manejats, i així no creixen tan ombrívols com en un principi.

A darreres del mes de gener ha plogut per quasi tot el terme de Llucmajor, passant en molts de llocs els 30 litres per metre quadrat.

COMENÇA LA FLORACIÓ DELS AMETLERS

Encara que sentin fred ja hi ha ametlers que han tret la seva flor, i serà dins aquest mes de febrer on quasi tots els ametlers floriran.

Els pagesos sobre aquest tema opinen de diferent manera, mentre que uns diuen que la flor primerenca és la bona, d'altres són de l'opinió que "flor de gener no omple el paner", perquè la flor és primerenca i com que està més temps a les gelades té més possibilitats de cremar-se, per tant troben que hauria de ser tardana.

PLUVIOMETRIA DEL 85

Si miram tot el que ha plogut de gener a desembre veurem que sumen més de 400 l. per metre quadrat, superant bastant la xifra dels anys passats, 269,5 l. el 83, 361 l. el 84.

Però crec que seria millor fixar-nos en l'any agrícola o el que se diu any pagès, és a dir, de setembre a setembre. Enguany

ha començat molt plover: de setembre a desembre ha plogut 281 l. per metre quadrat, més que tot l'any 83 i el gener que pareixia que s'havia d'acabar sense cap gota ha acabat, a l'hora de tancar l'edició, en més de 30 litres per metre quadrat, acompanyats en qualche moment de calabruix. total any 83; 269,5 l. total any 84; 361 l. gener 85; 22,5 l. febrer; 12,10 l. març; 101,9 l. abril; 13,5 l. maig; 19,4 l. juny; 0 juliol 0 agost; 0 setembre; 75 l. octubre; 56 l. novembre; 24,8 l. desembre; 75,5 l. total any 85; 400,7 l.

ELS ROBOTORIS DE CADA MES

La foravila aquest mes, com els altres, ha continuat pagant el tribut no oficial. A Son Taixquet se'n ha duit 11 anyelles senyades que l'amo ja deixava per guardar; per devers l'Institut, a prop del poble, 10 ó 11 porcelles, així com robororis petits de conills, indiots, un xot aquí i un altre allà. També a un xalet a foravila li robaren els ormetjos de feina dels picapedrers.

El més espectacular es va produir a Galdent, quan els lladres encaçaven les porcastres i un veïnès va anar a avisar l'amo; l'amo —que està dins l'Ajuntament— agafà uns municipals i començà l'encorralament que no va tenir èxit; els lladres pogueren fugir, resultat: una porcastra morta, una ferida i una que ja tenien tancada per matar-la, i lo trist és que se'n dugueren les sobrassades del veïnès que de tant bona fe havia anat avisar.

Un nou fet que afectà també foravila va ser que entraren a robar al nou magatzem d'en Pep Gómez i se'n dugueren aproximadament entre els 10 i 12 sacs d'ametles.

LA CAÇA

El dia 26 de gener va acabar la caça de tots els animals permesos per temporada, ara només es pot caçar durant 15 dies més les perdius amb reclam si es demana un permís especial.

A la caça, com per tot, hi ha opinions per a tots els gusts. Per als tords no ha estat gran temporada: n'han vingut pocs i tardans. Perdius, en general, n'hi ha hagudes moltes i de conills ha anat a redre.

Així n'hi ha que troben que encara podrien allargar un poc més perquè, de caça, encara n'hi ha molta, sobretot de conills, i que poden fer mal als sembrats. Altres troben que ja està bé de trons, n'hi ha que només pensen a pegar escopetades, no en deixarien raça. "Crec que falten caçadors i sobren escopeters".

Una perspectiva que ens apuntaren és que enguany s'esperen els primerencs, perquè l'any d'aigua s'ha presentat molt bé i hi ha pastures tendres.

ELS CANS HAN FET CARN A SON RAMIS

La primera guarda que va rebre va ser la d'en Francesc de ca S'Elet amb quatre xots morts, després s'estengué i encara no hem sabut que el problema s'hagi tallat. Després reberen les finques dels voltants, dos xots i dues ovelles, una d'elles quan paria, a So N'Estrany, a Son Ramis 3 ó 4 xots, a ca'n Francesc Amador dos més..., i fins que se n'han arribat a comptar aprop d'una vintena.

La causa del mal segueix essent la mateixa, i els xalets il·legals sense permís ni plànols es construeixen sense respecte, i els cans plens de fam o maleïts de la cadena fugen i maten; ningú ne es fa responsable dels mals que aquests cans fan.

LLUCMAJOR
Taller BERTON
Carr. Campos s/n.
Tel. 66 08 92

PALMA
Auto Freno Oliver, S.A.
C/. Aragó, 138
Tel. 27 82 46

METRO 1.300 HLE 3 y 5 portes

Motor: 1.275 c.c. 62CV
Velocitat màxima: 152 Km/h. Aceleració: 0-100 en 14,4 (3 portes), 0-100 en 14,9 (5 portes)
Consum: 90 Kms. 4,5 l. 120 Kms: 6,1 l. Ciutat: 6,4 l. Volum maleta: 1.080 cms3.

EL SALO DE PERRUQUERIA I BELLESA DE LES

GERMANES PUIGSERVER

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19

C/. Orient, 2 - Tel. 66 02 87

LLUCMAJOR

JOVES POETES A ELX

Quasi una seixantena de joves poetes ens vàrem trobar del 28 al 30 de desembre a Elx per a celebrar el "V Encontre de Poesia Catalana Jove", trobada que resultà positiva malgrat les deficiències.

La no concurrència (per vacances) d'alguns dels conferenciants i ponents que havien d'assistir a l'encontre i que va fer que fossin substituïts a darrera hora per altres personatges com Jaume Subirana o Jordi Aligué, ens féu veure als joves que assistíem a l'encontre, la manca d'organització i d'ordre que es va seguir en la part "acadèmica" del mateix.

Però malgrat tot, el veritable encontre es dugué a terme al bar, el temps del cafè, o a les habitacions, quan es reunien un jove de les Illes, un de Catalunya i un altre del País Valencià, i parlaven de poesia, de la situació de la llengua, i de tantes coses que es tenien en comú.

Es concediren nous pre-

mis de 10.000 pessetes (quatre treballs de Mallorca, tres del País Valencià i dos Catalunya) i dos accésits de cinc mil (un del País Valencià i un altre de Catalunya). Cal dir que érem cinc, els assistents de les Illes (tots mallorquins i tres llucmajorers), que tres premis vengueren a Lluçmajor i el quart a Felanitx.

CERTAMEN DE POESIA "BERNAT VIDAL I TOMAS"

El convoca l'Excm. Ajuntament de Santanyí i de les bases del concurs s'ha de destacar: —les poesies han de ser originals i inèdites, en llengua catalana, i amb una extensió entre 200 i 300 versos, essent de tema lliure.

El guanyador rebrà 50.000 pessetes i un objecte commemoratiu en acte públic dins la Festa del Llibre de l'any 1986.

—El termini d'admissió de les obres acabarà el 15 de Març, i el lloc de presentació serà a l'Ajuntament de Santanyí.

—El jurat serà designat

per la Comissió de Govern de l'Ajuntament i estarà compost per persones de reconeguda solvència en el món literari amb el Regidor de Cultura com a secretari. Podrà declarar desert el

premi.

—El treball premiat serà editat per l'Ajuntament així com alguna de les obres no premiades, si així ho creu convenient.

"MADE IN TAIWAN"

Incrèdul jo d'aquells relats, inconcebible per a mi l'art d'estimar, ambdós personatges jugàrem les primeres tres situacions, i a la quarta: un buf de vent, va refredar-me el rostre. Aquella bella rossa de plàstiques formes, quedà desfeta en breus instants. Als peus un adhesiu:

..... "Made in Taiwan"

Joan B. Garau

TEMPUS FUGIT

Tot era fosc
caigueren a terra velles esperances
i un somriure inquiet d'adolescent.

Tot era negre
es feien trossos les etiquetes
i els filòsofs eren jugadors de beisbol.

Tot era gris
els nins jugaven amb computadores
i els vells al scalextric.

Tot era blanc
la llum no hi era a la bombeta
i els llibres eren muts.

Tot era res
el veïnat del cinquè se suicidà
mentres la dona dormia amb l'amant.

Tot era fosc

PINTAVA UN QUADRE

Joana Artigues

SOTA SET LLUNES

Caparrut desfaig i faig embulls
potser així s'ensorrin les paraules
mentre de sobte esqueixi faules
i m'afanyi a collir miques dels trulls.

Manca llum de set llunes als meus ulls
que m'ajudi a defugir baules
de la cadena, talment maules
amagant contradiccions sobre els fulls.

I minva el paper, el túnel de l'amor
abans de despullar sensualment el secret
de la femme publique, que balla en la por

de viatjar cap a l'oi, sense sebre-ho
perquè quelcom necessita aquest temor
per a encetar l'alliberament del foc.

Involuntàriament, trenc el que volia
ser sonet.

Miquel Bezares

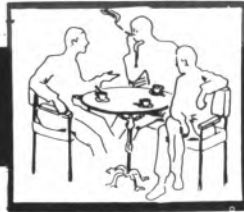
**PEDRO
CANTALLOPS
LLADO**

PINTURAS AUTOMOVILES

Ronda Migjorn, 164 - Teléfono 66 08 89
LLUCHMAJOR (MALLORCA)

Xerrades de cafè

SA REFORMA DE "NA JOANOTA".

-Què no has vist sa reforma de sa Plaça de Na Joanota?

-Sí que l'he vista...

-I què?

-Que fa mal a sa vista.

-Pens igual com tu.

-Homo!... i qualsevol que tengui una mica de gust.

-Vaja un bunyol...!

-No, és que si l'haguessin feta en forma de bunyol, crec que seria més artística...

-Supòs que s'arquitecte municipal no deu tenir res a veure amb aquesta obra d'art.

-Vaja una manera de tirar es doblers...!

-Com que no paguen

des seus...

-No, pareix que ho han fet per estalviar.

-I què deu haver costat aquest vestit nou de Na Joanota?

-Diuen que més d'un milió.

-Idò ha estat un milió molt mal gastat, perquè per aquest ryarro, si l'haguessin encomanat a un picapedrer qualsevol d'aquests, crec que per la mitat, hauria fet ses mateixes parets.

-Figura't, per posar un mitjà devora s'altre, sense cap gust, qualsevol és bo.

-Ja a Sa Plaça R. Carpena mos feren deu cèntims de lo mateix per no respectar es projecte des Consistori franquista, que

estava molt millor.

-Bé, però almanco, a sa plaça de ses escoles, hi ha molts d'arbres i molta verdor, i plantes molt ben cuidades, i no veuen tant es defectes des tancament.

-Diuen que es de Na Joanota i l'han fet així perquè ets allots no puguin botar a sa carretera.

-Crec que hi ha moltes maneres de fer places tancades...

-Supòs que en es solar

de Ca'n Mataró, ses idees que mos donaran es concursants seran un poc més inspirades que ses que han tengut ets autors o s'autor d'aquest "corral" de Na Joanota.

-Bé, a lo millor està fet aposta. Com que es nom de sa plaça ja és molt lleig, han volgut que aquesta gran obra estàs en consonància.

-Idò ho han aconseguit.
UN QUE ESCOLTAVA.

25 ANIVERSARI

FOTO CLAR Perfumeria

Reportatges, Fotos d'estudi
carnets. . .

OFERTES EN CAMERES FOTOGRAFIQUES
VENDA DE CARRETES. . .

C/. Nou, 8 - Tel. 66 06 32 (LLUCMAJOR)

TALLER MECANICO ANTONIO ROSSELLO

Navarra, 4 - 6 - Tel. 660928 - LLUCHMAYOR

SERVICIO DE PINCHAZOS
Y NEUMATICOS

ELEFANT

Un lloc on la bona
marxa no es deslliga
del bon gust

Plaça Espanya

Tel. 66 15 17

LLUCMAJOR

sa teulera

CENTRES - RAMS DE NUZIA

PLANTES - CORONES

Carrer Campos 80 - Tel. 66 01 76

Plaça Espanya, 45 - Tel. 66 13 59

Muebles JAUME

Convento, 109 - Tel. 66 03 50
LLUCMAJOR (MALLORCA)

Les cases han estat remodelades, respectant l'aspecte primitiu

«Sa Talaia», un racó privilegiat de Sa Marina

L'aigua subterrània trobada ha introduït un notable canvi

Les cases de «Sa Talaia» abans i després de la reforma que ha respectat l'aspecte primitiu de

En el nostre peregrinar per les finques de Lluçmajor, arribam a Sa Talaia, finca que l'any passat ja havíem visitat per demanar l'autorització per tal de poder obtenir fotografies noves de la restauració duita a terme en el conjunt de les cases i la resta de la finca, però sobretot en la capella. Allà, trobarem la ma-

jorala, la qual es va oferir a demanar-ho al propietari. Així quedarem per tornar-hi un altre dia, per poder realitzar el nostre objectiu.

Malgrat el seu nom, la finca no ha tengut mai cap talaia o torre de defensa ni cap element d'aquest tipus. Sa Talaia deu el nom molt probablement, al talaiot de planta circular

situat aprop de les cases, el qual forma part d'un poblat talaiòtic amb recinte amurdat i que roman en bastant bon estat de conservació.

PRIMERS PROPIETARIS.

Els propietaris foren els Gerlad i els Olives en el segle XIV, passant als Parets

en el s. XV, i poc abans de finalitzar aquest segle, era propietat dels Sureda. Un personatge d'aquesta família, Salvador Sureda, "dit del Born", era propietari l'any 1578, quan la finca presentava una valoració de 1.700 lliures. Abans de mitjan S. XVII, la propietat va tornar canviar de família. En 1643, la posseïa Antoni Taverner amb un valor de 2.225 lliures. Quaranta-dos anys més tard ostentava la propietat el Mn. Joan Taverner, i el seu valor de 4.545 lliures s'havia incrementat considerablement, doblant quasi la valoració anterior. Continuant en aquesta línia ascendent, en 1702, el seu valor de 8.200 lliures encara seguia la mateixa proporció de l'anterior. Per aquest temps la propietària era Margarida Taverner. De l'any 1773 quan era propietari Joan Salvador Taverner, coneixem la producció de la finca que fou de 47 quarterades de blat, 1 quartera de xeixa, 52 quarteres de sivada i una quartera de guixes.

De 1862 coneixem la seva estructura de cultius

S'han fet jardins al voltant de les cases.

en el conjunt

lificació.

i l'extensió que era de 456 quarterades —3 quarters— 13 destres, de les quals, 321 quarterades eren ullastres, garriga i improductiu. Per aquest temps la propietat figurava a nom de Da. Caterina Sbert, Vídua de Taverner. Després de la família Taverner, la finca va passar a mans dels Fortuny, Morell i Sagrera, per arribar a Gregori Taverner i Ferrer, industrial del calçat, el qual la posseïa l'any 1945. Quan era dels Sagrera, la ramaderia estava formada per 100 ovelles, 9 muls, 4 ases, 2 egües i 4 porcs.

En l'actualitat l'aigua subterrània trobada ha introduït canvis en els cultius.

UN NOTABLE CANVI.

Les cases, de dues plantes, presenten un aspecte, per dir-ho d'alguna manera, com a defensiu en la part posterior i més senzill en la façana noble. Amb el canvi de propietari, la finca ha sofert modificacions no tan sol en el referent al conjunt de la finca sinó també

al conjunt de les cases i dependències annexes. Les cases han estat remodelades i les façanes pintades tots respectant l'aspecte primitiu. A més, s'han fet jardins al voltant de les cases, i ha experimentat un notable canvi tot el conjunt.

A l'extrem dret del

frontal de les cases hi havia l'entrada a la Capella-Oratori, que ha vist alterada l'entrada a la part posterior de les cases, conservant això sí, les dues voltes primitives amb els escuts esculpits en les claus de les voltes. També s'ha restaurat l'altar de fusta de la

capella primitiva i s'han obert uns arcs a mode de finestra a un costat, i un rosetó on abans hi havia el portal d'entrada.

Joan Clar
Francesc Verdera
Fotos: Antoni Monserrat
Antoni Oliver.

Un racó de les cases, devora l'entrada a la capella.

Un aspecte de la capella, també restaurada.

Gent de la vila

L'amo en Mateu Mulet

L'amo en Mateu Mulet de 74 anys ha estat un home amb una vida bastant moguda; quan acabà el servei va canviar de feina per guanyar més, també va saber compaginar la feina amb la música, tocava amb una orquestra. Llavors vingué la guerra i se n'hi va haver d'anar, i finalment va acabar per fer 34 anys de faroler.

FEINA I MUSICA.

-L'amo en Mateu, conta-me un poc sa vostra vida.

-Jo a 14 anys me vaig posar de fuster i vaig fer feina 4 anys de mosso, llavors me'n vaig anar a fer es servici militar voluntari perquè jo era músic i volia estudiar i aquí no hi havia més per aprendre. Però quan hi vaig esser no m'agradà i cercant fugir de sa música perquè allà no ensenyaven res vaig passar d'assistent amb un general que era fadrí i per això ho vaig passar molt bé i amb molta de llibertat.

Quan vaig haver acabat sa mili vaig seguir fent de fuster i com que guanyava pocs doblers me vaig fer picapedrer perquè en guanyava més, però només hi vaig fer mig any. No m'anava bé perquè tocava amb una orquestra i vetlava es dies de funcions i l'endemà matí per anar a bastiments era molt dolent no haver dormit. Sa qüestió és que me va sortir feina a Ca'n Claret de tallador i me va anar molt bé, perquè l'amo era molt comprensiu i si havíem de sortir més prest per anar a tocar podíem sortir-hi. Quan fent de tallador guanyava un duro per dia me vaig casar. Vaig fer nou anys de tallador, més que entre aquests anys vaig anar a sa guerra.

Anant amb s'orquestra vaig veure això des fars i un faroler que era en es ball, i vaig pensar que aquest sia per aquí és que sa feina no és molt difícil: i me vaig posar a estudiar de Tècnic Mecànic de Senyals Marítimes (faroler), tot sols, si tenia can-

dubte el m'acalaria el Sr. Tomàs des Rafalet.

-Ara que heu dit això de s'orquestra, digau-ne qualche cosa.

-A Llucmajor a l'any 31 hi havia tres orquestres; totes de sis membres; una eren ja tots d'edat, una altra tenia per nom "Orquestra Llucmajor" i a sa que jo tocava se deia "Orquestra Olímpia".

A l'any 34 es tres millores de sa de Llucmajor i de sa d'Olímpia mos unírem i formàrem "S'Orquestra Marvel". Amb aquesta orquestra anàrem a tocar per tota Mallorca, i principalment en s'estiu casi cada dia teníem funció. Sa música que tocàvem era Jazz.

ERA OBLIGATORI ESTUDIAR.

-Tornant an es fars, que s'havia d'estudiar?

-Mos feien estudiar Matemàtiques, electricitat, fars (màquines de rotació, classes de fars) i dibuix lineal. Avui en dia han de sebre sa part elèctrica pes cap des dits.

Per ingressar com a faroler has d'anar a unes oposicions a Madrid, jo hi vaig anar a l'any 40. Després de ses oposicions si aprovaves, fèiem tres mesos de pràctiques i no cobràvem cap centim, avui en dia en fan sis mesos i cobren. Això sí, ni tant abans com ara en temps de pràctiques no estàs sempre en es mateix far.

-A quins fars heu estat i quin temps?

-D'ingrés vaig anar a Sa Dragonera, i hi vaig estar 5 anys, després vaig passar a Aucanada (Alcúdia) on hi vaig estar 7 anys, i llavors vaig poder venir an es Cap Blanc, on vaig estar 22 anys.

-An es menjar, el vos duien o l'anàveu a cercar?

-A sa Dragonera, hi havia una barca en es port d'Andratx, que venia de pics sa setmana, ara si hi havia temporal a vegades no podia arribar. A Aucanada anava a cercar-lo jo, i me donaven un tant cada mes

que se deia "abasteixement" juntament amb sa paga; igualment an es Cap Blanc.

-Explicau-nos com era sa feina.

-Sa feina és que ets aparells que hi ha allà sempre estiguin a punt de marxa, i si hi ha alguna avaria l'han d'arreglar, per això se titulen "Tècnics mecànics de Senyals Marítimes". Lo principal és això que t'he dit, cada dia fer un repàs an es mecanismes a veure si n'hi ha cap que tenguí dificultats per marxar.

Avui en dia han de sebre molta electricitat, perquè ho han electrificat tot. En temps enrera, quan jo vaig ingressar, quasi tots es fars eren de petroli, també n'hi havia qualcun de gas (etilè), i avui en dia es d'etilè ja han desaparegut quasi tots, tot és elèctric.

Llavors hi ha ses "boies" que són llums que posen per sa vorera i per dins la mar per senyalitzar es llocs de dificultat per a sa navegació.

Ses molèsties són si en sa nit s'espenyava qualche cosa, havíem de tenir poca peresa perquè ho han d'arreglar tot d'una i lo més ràpid possible; i sempre, més prest o més tard, passen coses i s'han s'espabilar. Una vosa que sempre has de fer és apuntar en es Diari des far tot lo que ocorresqui en quant a avaries i també s'estat metereològic des temps. I comunicar totes ses incidències i duració d'aquestes a Jefatura.

-Quin sistema teníeu per veure es far es vespre quan jèieu?

-Si es far era de petroli no tenia alarma que avisàs, lo que sí teníem era un mirall que per sa finestra d'allà on jèiem podíem veure si es far estava encès o apagat, però havíem d'estar desperts. I ara, darrerament, amb s'electricitat hi havia una alarma que quan fallava alguna cosa tocava i te despertava, i t'aixecaves tot d'una a arreglar-ho.

AFICIONAT A S'ESTUDI I A SA RADIO.

-Com passàveu es temps lliure?

-Avui en dia és diferent perquè te'n pots anar a passejar amb so cotxo. Cada dia hi ha aquella horeta d'arreglar es far i sa casa, perquè aquesta ha d'estar ben neta i curiosa.

A jo m'agradava estudiar matemàtiques, i com que era músic amb un altre que estava per allà mos entreteníem tocant un poc; també era aficionat a sa ràdio, i anava a telèfons a cercar ses piles velles, les arreglava i en feia ràdios.

-Quins avanços han tengut es fars?

-Es primers fars eren a base de foc, però com que aviat quedaren antiquats els canviaren pes d'oli, després vengueren es de petroli, gasògen, etilè; molts d'ells eren automàtics, i llavors sorgiren ets elèctrics que funcionaven a base de cèl·lules fotoelèctriques.

Amb aquesta evolució sa feina s'ha fet més complicada perquè es mecanismes han augmentat, però an es mateix temps és més còmode, abans havies d'anar a encendre i apagar es far cada horabaixa i dematí, en canvi ara no, tot és automàtic, s'encén i s'apaga tot sol.

ME VA AGRADAR MOLT.

-No vos sentíeu molt tot sol sense veure pràcticament ningú?

-Sí, però a pesar d'això, per jo fou una vida molt bona, qualche dia estaves avorrit de tot però t'espassava i seguies igualment, lo millor era sa tranquil·litat que tenies, era enorme; perquè fins i tot hi ha hagut temps que estava prohibit visitar es fars.

Sa vida era molt trista, però avui en dia no ho és tant, perquè jo darrerament tenia cotxo i venia a dinar cada dia a Llucmajor. Arreglava es dematí es far, venia a dinar, i s'horabaixa me'n tornava.

A un faroler li ha d'agradar estar tot sol, és a dir, sa soledat.

J. Socias.

Presentació pública del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana

Constitució del Consell d'Entitats Promotores de les Illes

El passat dia 2 de febrer, a Manacor, va tenir lloc l'acte de presentació del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana i la constitució del Consell d'Entitats Promotores de les illes. Els actes es realitzaren durant tot el dematí, i anaren acompanyats de diversos esdeveniments. El primer de tots a les 10,30 h., fou la inauguració de l'exposició: "MN. ALCOVER: MIG SEGLE DESPRES", en el marc de "Sa Torre de Ses Puntes". Com és sabut, l'il·lustre mossèn, Antoni Ma. Alcover, va tenir la iniciativa de celebrar el I Congrés Internacional de la Llengua Catalana, el qual se va celebrar a Barcelona l'any 1906, i ell mateix el va presidir.

D'entre els diversos actes, cal destacar les in-

tervencions del Sr. Isidor Marí i Mayans, coordinador de l'àrea Científica de Lingüística Social, que va parlar sobre "UN CONGRES PER AL FUTUR"; de l'escriptor Sr. Josep Ma. Llompart, que ho va fer amb el títol "VIURE EN CATALA, OBERTS AL MON"; i del Dr. Joan Miralles i Monserrat, catedràtic de filologia Catalana i president de la Comissió Territorial de les Illes Balears, que va versar sobre "ANTONI Ma. ALCOVER, AVUI".

Va tancar les intervencions l'Excm. i Magfc. Rector de la Universitat de Barcelona, Dr. Antoni Ma. Badia i Margarit, President del Comité Executiu del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana. Després dels

actes es va obsequiar amb un dinar de benvinguda a les autoritats i als representants de les

entitats adherides; ofert per l'Il·lm. Ajuntament de Manacor.

MANIFEST

Vint-i-vuit, de les vin-i-nou publicacions assistents al I Congrés de Premsa Forana, signaren el següent manifest:

"Les publicacions que subscriuen el present manifest, reunides al Santuari de Cura amb ocasió del Primer Congrés de la Premsa Forana de Mallorca, en resposta i solidaritat amb els moviments i campanyes de normalització lingüística que avui es duen a terme, tant per part d'organismes oficials com per iniciatives d'entitats i particulars, volem fer públiques les resolucions següents;

Reconèixer i assumir el fet que el parlar propi de Mallorca constitueix juntament amb el Principat de Catalunya i el del País Valencià una sola llengua, com ensenya la ciència lingüística actual i ha proclamat l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i en conseqüència que la denominació de catalana li és aplicable i adequada, com ho justifiquen el seu origen històric i configuració actual, sense que això suposi ignorar les peculiaritats pròpies de tota illa i les de cada poble en particular, característiques que en la mesura que responen a una bona tradició idiomàtica mereixen ésser cultivades i tengudes en compte en l'ús de la llengua culta o literària.

Dur a terme un programa conseqüent de recuperació lingüística, adequat a les possibilitats de cadascuna, encaminat a aconseguir, en un futur com més pròxim millor, l'ús de la llengua catalana com a vehicle normal i habitual d'expressió, entenent que la llengua és un element clau de la nostra cultura i per tant essencial per a la nostra plena realització com a poble.

II CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA

FULL D'INSCRIPCIÓ

Codi: _____

NOM OBRA CULTURAL BALEAR
(ma)scules) DELEGACIÓ DE LLUCMAJOR
(ma)scules)

COGNOMS _____
(ma)scules)

TEL. FEIMA _____ EDAT _____

TEL. PARTICULAR _____

CARRER ESPERANÇA NUM. 2 PIS 1A

POBLACIÓ LLUCMAJOR CODI POSTAL _____

ILLA: MALLORCA

• Vol assistir als actes de l'àrea:

(És opcional; en tot cas, indicau-ne només una)

- ☐ 1a. PLANTEJAMENTS I PROCESSOS DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA
- ☐ 2a. SOCIOLOGIA DE LA LLENGUA
- ☒ 3a. LINGÜÍSTICA SOCIAL
- ☐ 4a. MITJANS DE COMUNICACIÓ I NOVES TECNOLOGIES
- ☐ 5a. LLENGUA I DRET
- ☐ 6a. ENSENYAMENT
- ☐ 7a. HISTÒRIA DE LA LLENGUA

• Vol col·laborar en l'acció:

(És opcional; en tot cas, indicau-ne només una)

- ☐ PRESENCIA DEL CONGRÉS A LES ESCOLES
- ☐ PROMOCIÓ DE NOUS CONGRESSISTES
- ☐ CATALA A LA INDÚSTRIA I AL COMERÇ

• Vol acollir algun congressista a casa seva.

☐ SI ☐ NO

PENSIONISTA VISITAU ANDALUSIA AMB "Sa Nostra"

CAIXA DE BALEARS "SA NOSTRA"

Fra Toni Rafal Caldes, 55 anys al servei del terç orde regular de Sant Francesc

Lema:

Qui per fra qui per germà
tot lo món és franciscà.

Tots els llucmajorers el coneixen. Es un fraret alegre, xalest i amatent que no falta gairebé mai a cap esdeveniment popular de la nostra ciutat. Això vol dir que, des de la seva professió, com a fratre llec, al T.O.R. mai no ha viscut aquí, encara que els seus orígens i la seva família fossin motiu per a venir-hi sovint, com també el pregon sentiment i entranyable amor a l'agreg de la terra que el va veure néixer. Es, per a dir-ho en poques paraules, un llucmajorer per vocació.

El seu nom és Fra Antoni Rafal Caldes, però li diuen el fratre Velardell. Això s'explica perquè el seu avi matern era en Pere Joan Caldes Calafat, de Son Velardell, l'antic propietari de l'esmentada possessió i també perquè la seva mare hi va obrir els ulls per primera vegada.

El seu naixement tingué lloc el 14 de febrer del 1914 a una casa del camí de Ciutat i després passà a viure al carrer Major, primer a un Immo-ble i més tard a un altre distint, tots ells a Lluçmajor.

Ens parla del grip de l'any 1918 quan estaven a S'Aranjassa i treballaven a la possessió de Son Monjo, de don Guillem Borràs, casat amb una germana de don Emili Sagristà, Beneficiat de la Seu. Aquest anava els diumenges i festes de guardar a celebrar la missa a la capella de Son Monjo. Va morir aquell any del grip en Bernadí Borràs Sagristà, d'uns vint anys, que estudiava a Barcelona i era fill únic. L'actual propietària de Son Monjo és filla de Don Guillem, esposa de don Pere Estrany. Ella encara viu allà i hi tenen avui l'electricitat i hi han tro-

bat aigua. Compraren La Cova, que és al costat, a Antònia Rafal, la germana de Fra Toni, afegint-la a la seva possessió.

Aprengué les primeres lletres al Convent de Sant Bonaventura; encara recorda l'Escoleta que és actualment la sala del fons del Corralet del Convent i també l'Escola Gran, a mà dreta de la porteria, a darrera la capella de la Puríssima, on entraven pel portal que ara es veu tapiat.

Evoca que vers l'any 1921 el Prior del Convent de Lluçmajor era el P. Esteve Amer i llecs, Fra Rafel i Fra Toni Salamanca, aquest darrer feia escola. El P. Mateu Amorós i el P. Antoni Mòjer formaven part de la seva Comunitat. El Rnd. P. Provincial era el P. Bartomeu Salvà, de Ca'n Llapassa, i ho va ésser continuadament, des de l'any 1906 fins el 1928. El T.O.R., Congregació Diocesana des de la seva fundació pel P. Antoni Ripoll, l'any 1906 es va unir amb els frares de Roma i esdevingué l'actual Província de la Immaculada de Mallorca.

Dels fundadors, en va conèixer els PP. Bartomeu Salvà, Joan Rubí, Pere Joan Cerdà, Arnau Rigo i Fra Francesc Fornés i els llecs Fra Joan Garau (a) Costerí, Fra Baltasar Salamanca i Fra Joan Mesquida.

Fra Miquel Rabassa, llucmajorer de ca'n Pebre, el va preparar per a la Primera Comunió i la va rebre de mans del Rector don Andreu Pont i Llodrà, de Manacor, l'amic de Mn. Antoni Ma. Alcover, que va venir a llucmajor a fer una gran arregaça folklòrica. El que aquest deixà de fer ho encomanà que ho continuàs l'amo en Joan de Ses Males cases. Es pot dir que don Andreu era tot un senyor Rector dins una

rectoria que feia miera, amb un mobiliari senyorial. Tenia la companyia del seu germà sacerdot, Mn. Antoni, que feia d'organista i ensenyà Mestre Miquel Robeta i n'Alegria —aquest darrer era de la família Cardell, constructora d'orgues, i familiar de Mn. Francesc Romaguera, del carrer de Sant Joan.

Feta la Primera Comunió, va anar un any a l'Escoleta esmentada i un altre amb Mestre Pep Joan (a) Greixonera, germà de Fra Toni, el qui va ésser durant tants anys l'escolà de Sant Francesc, de Ciutat. L'escola de Mestre Pep era a ca seva, al carrer de la Font, al mateix costat de Ca'n Serra. Era barber i feia classe de Cultura General amb la rigorositat pròpia d'aquell temps i també era músic. Tenia la barba davant i al segon aiguavés, la sala de l'escola, molt petita, amb la concurrència d'uns 20 al.lots. Passà a l'Escola Pública Nacional al carrer del Biste Baixaquet i poc temps després a la del Poble ubicada un poc més enllà de ca'n Garau, on ensenyaven don Francesc Pomar, don Miquel Mòjer —es mestre Pujol— i don Pere Tous Nicolau. Fra Toni Rafal anà amb don Francesc de cal senyor Pau i després amb don Pere Tous. Entre els condeixebles es comptaven: Francesc Arbós, Toni Vidal, del carrer d'en Melià, i en Catany del Forn de de ca'n Batle.

D'aquells mestres, el Sr. Tous Nicolau era els qui els donava més gust, organitzant excursions fora poble. Encara té ben present a la memòria aquella primera anada a la vila d'Artà en ocasió de la festa de Sant Antoni de Pàdua, l'any 1925, arribant a Cala Ratjada i a les famoses Coves. Viatjaren amb l'autocar negre de mestre Francesc Mir, replè amb els vint-i-cinc o trenta nins.

Menció especial mereix aquell gust que va aprendre per a calligrafia, esmentant la lectura de la "Guia del Artesano" que quasi la sabia de cor. Quant als seus primers treballs que orientaren aquells anys inicials d'aprenentatge dins la vida pràctica, recorda la feina amb en Vega que treballava al Convent i feia la vasa per al quadre del Jubileu pintat pel Sr. Taberner (a) Carrasquet. Va aprendre a daurar i a fer de fuster a can Moi i també va estar amb en Gabriel Tomàs, d'es Molí d'en Barca, que era mestre primater i tallista. Això era entre els anys 1927-29.

L'any 1930, pel mes de maig, amb motiu de la colonització de la Beata, va anar en peregrinació amb els terciaris a Valldemossa, des de Lluçmajor a Palma amb tre i allà, després d'haver anat a venerar les despulles mortals de Sor Tomassa que es guarden al Convent de Santa Magdalena, prengueren dos autocars cap a Valldemossa per assistir a la Missa solemne que se celebrà a l'església Parroquial d'aquesta vila i hi predicà el P. Rafel Ginard Bauçà.

Aleshores era cantadoret del Convent de la nostra ciutat. N'era el Prior el P. Cristòfol Esteve que va fer clavaris de la Mare de Déu de S'Encontrada Fra Toni Joan i Pep Ferrer,

germà del ferrer Busca, familiar en Pep dels Cardell (a) Furies.

Va incorporar-se a la Porciúncula, primer com a postulant, després com a novici i finalment com a profès. Total quatre anys. Originàriament a la Porciúncula només hi havia la casa vella o dels caçadors i la capelleta; més tard hi feren l'edifici amb plànols de don Toni Giménez i Vidal. Es posà la seva primera pedra l'any 1923. Era Prior de la Porciúncula el P. Rafel Ginard Amorós i Mestre de Novicis el P. Bartomeu Verger. Aquestes coses succeïen entre els anys 1930-34. Sols hi havia en tota la platja de S'Arenal, els xallets de can Moner i el "trenillo" unia can Pastilla amb S'Arenal. Era molt lent i necessitava més de mitja hora per a fer el trajecte. Hi cabien fins a trenta o quaranta persones i quan era necessari, li enganxaven "s'arrastre" i no hi havia cap problema. Quan eren a can Pastilla agafen el tren elèctric fins a can Mir, devora Cort.

El seu primer destí va esser Sant Francesc, de Ciutat, on va fer d'ajudant a Fra Baltasar Salamanca, mort Fra Miquel Miralles d'una caiguda dins l'església. Fra Salamanca era amic del Bisbe Miralles perquè el germà d'aquell, Martí, havia estat domèstic del Bisbe quan aquest estava destinat a Lleida. Es va cuidar de la roba i de la infermeria. L'any 1931 hi era Prior el P. Francisc Company i Mas i Provincial de l'Orde, el P. Miquel Vidal, ambdós de Llucmajor. A la Comunitat hi havia el P. Joan Rubí, organista, el P. Gabriel Tous, vingut de Texas i el P. Jaume Roselló i el cuiner Fra Francisc Pastor. Corrien els anys 1934-40.

La seva anada a Madrid marcà una fita ben pregonada dins la vida de Fra Toni, ja que la projecció de la residència "Beato Ramón Llull", d'estudiants universitaris, va ésser una empresa llarga i costosa; estaven al

carrer General Ibáñez amb els PP. Antoni Frontera i Antoni Nicolau. L'edifici era propietat de la "Inmobiliària Metropolitana", una entitat privada, i ho feren seguint la iniciativa del P. Cerdà. La cosa més difícil va ésser l'exigència que els frares del T.O.R. prenguessin al seu càrrec una parròquia suburbana: San Diego, aleshores a les foranies de Vallecas. Estigueren a Cuatro Caminos i hi servia com a Parròquia, del 12 de gener del 1941, primer un local del carrer José Serrano que era una escola mixta i s'hi celebrava Missa els diumenges, fins el 17 de febrer, i després passà a un magatzem del carrer Palomera, on disposaven d'una calaixera de sagristia procedent del Convent de Llucmajor. Hi residiren tres anys, es va col·locar la primera pedra de la nova església de Sant Diego el 19 d'octubre del 1941 i el 30 de maig del 1944 es va consagrar l'església actual. Durant aquests tres anys llargs, els frares per necessitats vivien a una casa molt llunyana.

Promotor de les obres de l'església va esser el Bisbat de Madrid i l'autora material, en aquells inicis, una senyora que va donar, 6000.000 pessetes. Formaren la primera Comunitat el P. Francisc Fornés com a Rector i Prior, el P. Gabriel Tous com a Tinent Major i Fra Toni Rafal com a sagristà, essent el primer vicari el P. Francisc Amengual i el segon, el P. Esteve Cloquell. Aquest temps era quan el P. Tous Sancho se'n va dur les pintures lul·lianes del Sr. Pere Barceló, destinades al Convent de Waco (Texas). Fra Toni Rafal va estar destinat a San Diego durant 10 anys.

El bon fraret de Llucmajor ha trobat el seu tema i quan parla de San Diego, ho fa entusiasmada com si es tractés d'aquells sempre recordats franciscans fundadors de Comunitats i d'Esglésies als llocs més allunyats i estranys del món. La senyora, Concepció Morey, de Palma, a prec del P.

Fornés, no va permetre que els frares estiguessin sense el seu sant i per això els donà un quadre de San Diego que els especialistes atribuïren després al gran pintor Zurbarán. Aquest quadre es va col·locar a la humil capelleta de Palomeras mentre s'erigia l'Església Parroquial; també havia presidit una sala d'Acció Social per a reunions de joves, homes i dones d'Acció Catòlica, de Maries dels Sagraments i Conferències de Sant Vicenç. Tots els ornaments, llibres, calzes i calaixeres eren de Mallorca.

Però el nostre fraret després va passar destinat a Prima Valle (Roam), una parròquia nova, i mentre s'acabaven les obres, va estar un any a Sant Joan Degollat. A Prima Valle hi va ésser durant dos anys i, després, altra volta, un any a Sant Joan Degollat fins que retornà a Mallorca. El P. Antoni Martorell era llavors el Prior de Sant Joan i formava part de la Comunitat el Fra Llorenç Tomàs (a) Fullaneta, que viu actualment al Convent de Llucmajor. A Fra Antoni Rafal li esperaven 15 anys d'infermeria i vuit de sagristà. En total de serveis prestats al T.O.R., 55 anys dels seus 72 que en té en l'actualitat. El seu darrer càrrec ha estat el de sagristà a Sant Francesc, de Ciutat, en el qual li ha succeït Fra Arturo Plaza de Toledo.

Ha conegut 12 Provincials: Els PP. Bartomeu Salvà, Miquel Vidal, Bartomeu Verger, Pere Joan Cerdà, Rafel Ginard Amorós, Antoni Bauçà, Bartomeu Nicolau, Miquel Pasqual, Miquel Tous Gaià, Gabriel Ferrer, Francesc

Batle i Sebastià Taberner.

El Terç Orde Regular de les sis cases originàries de Mallorca ha estès la seva acció pastoral i franciscana a molts altres indrets d'Europa i d'Amèrica: Waco, Temple, Marly, Wichita, Falls, Nuerg, Elisabeth, Sant Benet i altres parròquies de Neuw Hork. Wolferber (Vienna), Mèxic, Distrit Federal, també a distintes parròquies de Puerto Rico, Brasil i Perú sens oblidar San Diego i San Francisco, de Vallecas, La Piedad, el Consuelo i San Buenaventura (Madrid), Santa Cruz de Mudela, Quintanar de la Orden, Valdepeñas, San Joan de Mata a Barcelona, Vico i darrerament la Fraternitat de Campanet. Cal esmentar així mateix les parròquies al seu càrrec de Pina, Campanat, Búger, Port d'Alcúdia i S'Arenal i presten serveis a Sant Domingo, d'Inca, a l'Església Parroquial de Llucmajor i Bahía Grande, de S'Arenal.

No hi ha cap dubte que davant l'ideal i la vocació franciscanes de Fra Toni, es comprèn molt millor la simplicitat i la doctrina de Sant Francesc d'Assís que sols arribà a diaca. "N'hi ha hagut molts —ens diu aquest bon llucmajorer— qui venien per ésser sacerdots i, sense tenir les facultats necessàries, no hi pogueren arribar; altres que venien per ésser llecs en canvi han arribat a sacerdots. Jo vaig voler ésser llec i ho continuu éssent amb la mateixa il·lusió de sempre".

La llavoreta per franciscana i llucmajorera sembrada dins el solc de la terra ha gregat, crescut i granat i ha donat el cent per u.

Bartomeu Font i Obrador

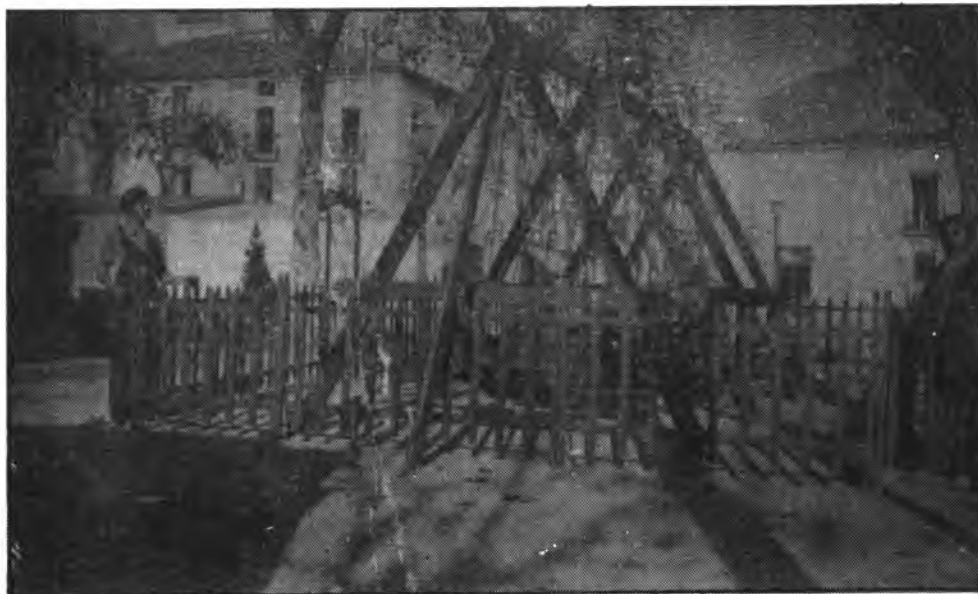
La vida d'Antoni Faidella (V)

Joaquima Faidella.

Vàrem viure dos anys a Sant Cugat del Vallés, és a dir, dos hiverns. Les nenes aprenent de modistes i els petits cap a escola. Record que des de la galeria, un dia vàreig dir a la meua mare tot veient passar un estol d'oronetes; —“Miri, mama, les oronetes ja són aquí. — Sí, fill meu, ara nosaltres ens n'anirem”.

Fent la “tournée” un dia el pare va dir venint de visitar el seu germà Salvador que vivia a Granollers: —“Hi ha un pis que es lloga: té tres habitacions grans i una petita i molt complet”. “Alegria immensa per tornar a Granollers; sens haver-hi nascut ningú de nosaltres, tots l'estimàvem i encara avui el recordam amb recança. També va llogar dos magatzems; un era a la planta baixa del pis on vivíem i l'altre era voltant al carrer. En aquest hi va instal·lar tota la maquinària d'un ferret artesà. No sé el que hi va gastar, només, que va fer feliç el seu pare i ja n'hi havia prou. Per fer-lo servir millor, féu construir unes barques de fira. S'hi va lluir. Els ferros eren forjats per l'artesà del meu avi però només les passejàrem un any perquè tan sols érem suficients per dur una atracció i les va vendre.

Un altre any va construir una barraca de “Tiro al blanco”. Però molt aviat també venut. Cansat de sentir la mare que volia quedar a casa en lloc de córrer món, va comprar un “Fort” de tonelatge i 500 caps d'aviram, el que en diríem avui una granja. Però no estàvem acostumat a comprar i molt menys a vendre i a més a més els animals es morien per no saber-los cuidar i patam! altra volta venut, la granja només, no pas el camió que serviria per a transportar la casa de poble en poble. Però el camió si no fa viatges cada dia, no treu per al seu manteniment i zas! venut. Decidament, només podíem dur els putxinellis.

Les barques de fira només funcionaren un any.

Ens trobam, ara el 6 d'octubre del 34, a les festes majors de la Barceloneta. La barraca, muntada ran d'un edifici que hi havia tot sol i que donava la façana a la via de circulació i l'esquena als magatzems de goma que hi havia al port i que també els separava una altra via de circulació. Tan arrambats estàvem de l'esquena d'aquest edifici que vàrem estalviar de passar posts i així aquesta vegada la paret del teatre va esser de pedra i van coincidir dues finestres grans que servien de llotja a aquella família bondadosa que s'oferí en tot i per a tot. Era un matrimoni ja d'edat amb dues filles casades que vivien amb els pares i no tenien filllets.

TRES DIES DE TIROTEIG.

El dia 5, el senyor d'edat va dir als meus pares: —“Si a la nit senten quelcom que els alarmi, truquin a les persianes i podran entrar”. Sempre estaran més a recau, entre parets de pedra, que no de fusta”. Els meus pares li donaren les gràcies i se n'acomiadaren dient-li bona nit.

A les dotze de la mateixa nit es va sentir un tir i els meus pares, que no s'havien posat al llit, varen córrer a despertar els seus pares i els filllets i la mare trucant frenètica a les persianes que, per

cert, es varen obrir de seguida —es veu que els nostres veïns tampoc havien aclucat l'ull— varen evacuar i els petits primer!! Record que vàreig tenir la sensació que uns ens varen tirar i ens varen entomar els altres. Ens col·locaren al meu germà petit i a mi a una cambra de color groc, dins un llit gran, amb un coixí caragolat que semblava una catifa quan l'han d'adesar. Refoi, quin llit! Allò no se semblava gens ni mica als camarots. De seguida que ens hi posaren, no vàrem tenir altra idea que posar-nos a fer tombarelles i, perquè devíem armar xivarri, ens traslladaren a una altra habitació. No sé si ens hi varen tancar i tot.

El primer dia, res, vàrem estar quietets. Heu d'estar quietets, ens va dir el pare, perquè aquests senyors no s'enfadin o sinó ens haurem d'anar tots abaix. No era amic de molestar ningú. El segon dia ens varen baixar joguines perquè estiguessin quietets. L'últim dia (només hi va haver tres dies de tiroteig), ens varen donar una caps de cartró plena de soldats de plom i també hi van haver indis i férem dos bàndols i amb les bales de vidre i de fang els tumbàvem dient a cada tir o canyona-da que sentíem: Pam! ja n'he tombat un! patim, patam! Crec que ajudàvem a donar relleu a l'ambient. Els

infants estan absents de les tragèdies. Que va fer de bé el bon Déu!

Quan hi va haver “alto el fuego” i tothom ja podia sortir dels amagatalls, vàreig sentir una veu femenina que deia: “Els petits, primer; primer, els petits! Com si una pala ens hagués carregat, ens vàrem trobar el meu germà i jo, ambdós a terra, un damunt l'altre, dins la barraca. Sé que els meus pares varen saber donar les gràcies a aquells nobles senyors i a nosaltres no se'ns va escapar una bona repulsa. Si no hagués estat per aquella bona família algun de nosaltres potser no ho hagués contat, ja que les posts van resultar quasi totes crivellades per les bales.

De les Barceloneta cap a la barriada del Ninot o sigui el Passeig de Mallorca, després cap al Clot i per últim, Sant Andreu i cap a casa fins l'abril. Les germanes aprenent de modistes i els petits cap a escola.

ACTUACIONS ALS POBLES.

A Sant Andreu els parroquians que venien als putxinellis tenien un costum digne de menció. Resultava que nosaltres ens posàvem sempre els últims de la fira. El pare ho volia així perquè estava enfora de la bullícia de la festa

i d'aquesta manera el sentien més bé els espectadors. Bé, doncs, tal com venia la gent per entrar, es posaven fent corrua i era tan llarga que a vegades donava la volta a tota la fira com si fos una serp gegantina i així esperaven tres quarts d'hora que sortissin els qui ja ho havien vist, per poder ells i tornava quedar igual que abans una i altra vegada fins a altes hores de la nit.

A Granollers, per les festes, de la Mare de Déu d'Agost, havíem de fer putxinellis simultàniament a la plaça de l'Estació del tren amb la barraca muntada i a tres places més amb un escenari exprés per anar a festivals a l'aire lliure com a complement del programa de les festes. Aquí érem profetes i això que ens tenien com a de casa. Exits apoteòsics.

A Sant Gervasi, eren uns espectadors especials i no deixaven cap dia de venir. L'últim dia teníem per norma representar la "Tarda de toros". El matador i un banderiller i tres capotejadors. A la funció del vespre varen tenir la pensada uns quants estudiants d'entrar a la barraca vestits de cordoversos i de "manolas con mantilla". Així es familiaritzaven amb l'espectacle.

La germana Felipa es va començar a trobar malament. Visites de metges que no sabien que tenia però diagnosticaven que eren efectes del creixement. Aquell any varen decidir quedar a casa els avis, la meva mare, el germà Miquel i jo per poder aprofitar d'anar a l'escola. El pare i els altres germans grans anaren a fer la volta que feien sempre.

A Vilafranca del Penedès es va presentar un jove net d'uns 17 anys dient que ell feia putxinellis i que si volien, ens podria ajudar. El pare recordant la seva infantesa i que fou quan ell va trobar un mestre que el va comprendre, va voler fer igual i per no decepcionar-lo —qui sap si també era una promesa artística— el va fer entrar a dins l'escenari, però només va badoquejar. Finalment veient que aquell noi el que cercava només era

La barraca de "Tiro al blanco", una construcció més d'A. Faidella

tafanejar, el pare li va dir: —Avia'm, posa't una tite-lla i el noi se'l va posar al revés. El pare li va dir: —L'any que ve et donaré una altra lliçó, per aquest ja basta". Se'n va anar encorregut.

El 18 de juliol de 1936 es trobaren a Palafrugell. Tot tancat i a fer passes per poder anar a Granollers. Varen estar vuit dies per aconseguir que els dugués un cotxe de transport amb passaport i dos milicians fent escorta perquè els deixessin passar pel camí. La mare, plena d'angoixa, sense saber notícies, aquells vuits dies li varen esser eterns, fins que un dia va sentir la xicalla del carrer que cridava: —"Els putxinellis, els putxinellis! Aquests crits també els sentíem quan passàvem amb el camió pel mig d'alguns pobles on ja havíem actuat. Coneixien l'embalum i el color de les fustes que eren pintades de vermell.

Varen arribar a casa sense cap entrebanc degut a la guàrdia que venia amb ells. Tots a casa i sense saber que s'havia de fer; tot paralitzat, sense festivitats, tancat. El pare trobà feina de teixit; tot anava escassejant i pitjorant.

BOMBARDEIG A GRANOLLERS.

El 31 de maig del 37 varen bombardejar Granollers. El germà Miquel i jo, sempre anàvem ple-gats i encara ara vivim en les cases fetes nostres ben juntes, quan sentíem

un avió, sortíem a fora, al balcó del pis, a mirar-lo. Aquest dia tràgic sortíem a mirar i en vèrem cinc i els miràvem. El cap va quedar ben repenjat a l'esquena perquè els teníem ben ben recte de nosaltres, fins vàrem dir: "Si ara fessin caca, ens cauria una tova ben damunt del nostre nas." Poc sabíem nosaltres que la tifa ja queia. Vàrem entrar encara no érem dins la casa quan en un tancar i obrir d'ulls ja havien descarregat quaranta bombes amb un terratrèmol d'esglais, vidres, portes, taulles, parets, fum, xiscles, pols i flames, corredisses de gent. Era un espectacle dantesco que mai més no he oblidat. Tothom anava foll. Ens va caure una bomba a cinc metres de la casa i una altra, a tres. La primera esclatà a una eixida que el germà Salvador semblava alls i cebes per poder menjar qualche cosa i justament aquest dia s'hi trobava cavant solcs. En sentir el xiulet inconfusible que fa en baixar la bomba, ocasionat per la velocitat amb que baixa i esqueixa el vent, es va allargar dins d'un solc, ben allargat, només va dur cinc ferides de metralla. La germana Felipa va xopar una tavallo amb aigua oxigenada, però no sabia on posar-li. Tothom va sortir als carrers.

La meva mare cuidava una nena d'un any i la mare d'aquesta nena va venir a cercar-la com una boja també a la nostra casa i l'arrencava materialment de dins els braços de la

meva mare que l'estrenyia fortament. Recuperada la nena, partí, folla a buscar l'altre fill. Una confusió total.

El meu pare va venir més groc que la cera, els ulls desorbitats, cridant: —"Hi sou tots? Hi sou tots? —iNo! Falta la Rosa", responguérem. La petita quan va sentir que al magatzem on repartien les faves hi havia caigut una bomba, es posà a córrer per veure si la Rosa era allí. No la varen deixar passar perquè ja estava acordonat. Només sortia fum i se sentia com encara queien parets. Entre pols, fum i sang, va veure el cos a terra i de precís havia d'esser ella. Corrent cap a casa a contar que l'havia vista a terra. Gràcies a Déu quan vàreg arribar hi érem tots. Era el resultat de la confusió d'aquells moments. La Rosa, esglaiada, del que havia vist pel camí, arribà a casa com un fuet. Venia de plaça i allí també n'hi havia caigut una, de bomba. Ella va quedada tapada de runa i també va tenir la certesa de tirar-se a terra així i tot vingué ferida de metralla. Es va donar el cas que aquell dia ella em rellevà per anar a la compra dels cinc quilos de faves tendres que diàriament podíem comprar i així fou que, estalviant-me a mi, ja rebre ella. El bombardeig va esser a les 10 del matí i era l'hora que cada dia em trobava al magatzem de les faves, però ella ja hi havia anat, però va esser a temps a rebre la bomba que va caure a la plaça de vendre. Allà on caigueren bombes, els qui quedaren vius restaren mutilats. (D'ençà d'aquest bombardeig tenc els tímpan a la funerals).

Carregaren el Salvador, ferit, a un camió que en portava altres i el vehicle es dirigí directe a l'Hospital de Sant Pau, de Barcelona. Mentrestant el pare, que no ho sabia, se n'anava amb bicicleta a tots els dipòsits cercant sens repòs el seu fill. Tots els nois rossos que veia pensava que eren ell.

La barraca, muntada a la plaça de l'Estació del tren, va quedar rebentada; hi hagué esqueix o forat de metralla.

Sant Antoni ja ha passat i també ses fogateres, i es meu secretari es mussolet xerafi, aprofità per tal d'anar a fer un voltó per tots i cada un des foguerons.

Just davallat de sa penya passà per davant ca's sastre "quinto" i vàtua el món patater, no hi hagué fogueronada (saps que en duen de feina aquests foguerons, digué un que se'n cuidava, l'hauem de fer la setmana que ve, va dir).

Vaig seguir, voltant, i es que si vaig veure qui hi era, va esser es des convent, i molt bé que ho feren, torrada, vi caperrut, sonadors i balladors que donaven gust a sa betza i an es mateix Sant Antoni gloriós. Sa llàstima va esser, que quan es mussolet ja anava ben alegre, i "anava de jota" que no podia més s'ambient se refredà, i va haver de deixar córrer sa ballera.

Assuaxí s'òliba (que des de dalt es campanar veu tota la vila) em va venir a dir que per devers na Juanota havien fet un fogueró, i què així mateix n'hi havia un bon grapat de gent que feia sarau. Tot va esser partir i arribar amb una volada, però: quina sorpresa va tenir es mussolet quan a ritme d'orgue envergaven "passosdobles i boleros de Machín". Sant Antoni s'estirava es pèls de ràbia, no hi cabia de vergonya, ell que sempre havia estat tant mallorquí no li cabia dins es cap que poguessin fer allò.

Es mussolet afinà l'amo En Toni Gotleu i li digué que això no podia anar, que a on s'havia vist mai que per Sant Antoni entaferassen aquella musiqueta. L'amo en Toni va fer tornes i investí d'aquest mode "ets tu que no pots anar, Sant Antoni era "anacoreta". Es mussolet no va saber per on investir i sols digué un "però?". L'amo en Toni hi afegí: "ja ho saps t'has de fer anacoreta".

Es meu secretari va estar tres dies sense dormir pensant amb el que volia dir "anacoreta" fins que un espavillat li aclarí. Anacoreta vol dir: ballador de "tangos, passosdobles i boleros d'en Machín".

Es promotors de sa monstruosa urbanització de Capocorb Nou ja no tenen cap impediment per començar a posar ciment, tallar es pins i sembrar xalets, apartaments i hotels. Sa garriga tornarà carretera i pistes de tennis i camps de golf en es voltants des penya-segats d'un ample tros de sa costa llucmajorera. Justament Cala Beltran i altres caletes de Capocorb Nou foren escenari d'incurcions pirates que atemoritzaren es seus antics moradors com demostra sa casa fortificada de la possessió.

Ara se repetiran es fets amb unes altres circumstàncies ja que sa promotora "Cala Cristal" compta amb es suport de capital moro. Si abans es pirates moros arribaven amb s'espasota, un ull tapat i aspecte ferotge i motivaven s'espantada des marinencs que tancaven ses portes i preparaven s'oli bullent per defensar-se, en aquests moments els han donat capades de benvinguda perquè duen sa cartera plena de petrodòlars i encara que s'han devaluat un poc continuen tallant es bacallà!

L'amo En Toni i es regidors se mostraren molt preocupats per això de Capocorb Nou, però aquesta preocupació no era per sa possible destrucció d'aquest racó encara

verge de sa nostra marina. Passaven pena que es promotors que s'havien compromès a pagar es milions que corresponien a s'aprofitament mig des terrenys, no tenien massa pressa a venir a s'Ajuntament amb es talonari.

Aprovaren sa urbanització amb nervis i esperant que "Cala Cristal" compareixeria aquella mateixa setmana sa darrera de gener, amb uns cinquanta milions davall es braç. Havien dit que farien es pagaments quan tendrien s'aprovació definitiva del projecte.

I quan es Consistori ha sortit d'aquest bullit de Capocorb Nou, s'ha aficat en un altre: es tobogans d'aigua que volen instal·lar a S'Arenal. En es Ple ja es digueren paraules molt fortes perquè s'han presentat quatre projectes, i si pensaven triar-ne un, la CAEB els ha recordat que si totes ses peticions reuneixen ses condicions de legalitat no poden rebutjar-les. Així, pot ser que S'Arenal tenguí fins a quatre d'aquestes instal·lacions recreatives. Ja podem fer voltes i sempre mos passam, no podem donar una passa sense mirar on posam es peus no sigui cosa que mos trobem llenegant pes laberint d'un des diferents tobogans aquàtics.

Ens han arribat notícies que per a sa modificació des sous des regidors (inclosos es d'AP, que segons sa campanya electoral no havien de cobrar) va circular aquesta proposta: Batle: 74.000 pts.

3 de Comissió Permanent, 58.000 pts.

3 regidors amb competències, 45.000 pts.

6 regidors des PSOE, 34.000 pts.

4 regidors des Grup Mixt, 22.000 pts.

Sumant un total de 6.750.000 pts.

Es sous anteriors eren: Batle, 50.000; 3 tinents batles 40.000; 6 AP-UM, 30.000; de des PSOE 10.000, i 4 més des PSOE, 7.000, Sumant un total de 4.144.000 pts.

Si observam sus quantitats podem treure dues conclusions.

1.- Es qui manen aprecien manco an es seus antics aliats que an es PSOE.

2.- S'augment que proposaven era alt. Pensaven fer un 50 o/o mes de feina? an es treballadors se'ls ha pujat una mitja d'un 8 per cent.

Valga que no es cansen de repetir que ho fan tot pes bé des poble.

Conten que en temps des reis de sa Casa de Mallorca, es falcons de sa zona de Capocorb eren es preferits pes monarques, per disfrutar de s'esport de sa falconeria. Es per això que es falconet està trist, perquè es paratges que durant cents i mils d'anys foren hàbitat des seus predecessors serà urbanitzat si en darrera instància es tribunals no ho aturen.

Sa urbanització de Capocorb s'ha aprovada com a final d'un llarg procés que començà en temps des pacte Clar-PSOE. N'hi va haver de corregudes cap a Ciutat per a que es nou pla permetés lo que volien fer es moros. A canvi d'això: tres quarterades a zona urbanitzable programada? valorades en...? No se sap. Se'n parla molt pes poble.

Amb es nou Consistori es grup que sempre va parèixer més interessat amb que sa macro-urbanització es duqués a terme fou es PSOE i ara en es darrer Ple es portaveu des PSOE, després d'una breu exposició i emprant com a argument ets informes de l'INESE va fer una finta i es va abstenre a sa votació per a s'aprovació definitiva de sa urbanització. Ets altres regidors quedaren en "of side", malgrat que molts d'ells ni se n'adonaren. Si demà ve qualque mal glop es des PSOE (Mares de sa criatura) diran que ells s'abstengueren i ets altres el s'hauran de beure... I és que en aquest món n'hi ha que hi veuen tan bé com es falcons i d'altres com es mussols.

esports

C.D. ESPAÑA (I REG.)

Joa.Quin.

Va començar bé el 86 per a l'equip de Pep Dols ja que en el darrer partit de la primera volta jugat dia 5 de gener va vèncer en el cap del Binissalem (0-1) gràcies al gran gol de Villena, a lo Schuster, de tir des de fora de l'àrea.

Però la plaga de lesionsats continua afectant la plantilla del C.D. Espanya i quasi mitja dotzena de jugadors que en un principi estaven considerats com titulars i ara són el banquet. De tal manera que l'entrenador ha hagut d'improvisar algun defensa per posar-lo en posicions més cap endavant en vista dels pocs efectius amb que compta a les línies de davant.

Però anem de bell nou als resultats. Ha començat la segona volta i l'Espanya va tornar jugar com a visitant aquesta vegada contra el líder Sta. Ponsa on va perdre per la mínima (1-0). Set dies després vàrem ser testimonis del partit Espanya - Alcuà, aquest darrer segon classificat del grup, quan va visitar Lluçmajor, però que poc va demostrar, només un tir a porta que va ser rebutjat per la fusta, i va ser vençut (1-0) amb tota justícia pel quadre blau encara que ha-

gués pogut augmentar el compte, golejant al rival, si s'haguessin transformat els dos tirs al pal que foren tornats per la fusta i les dues ocasions clares que va tenir P.A. Salvà.

Però malgrat les lesions, si és que val com a excusa, les coses no van bé i l'equip no està a l'altura que desitjarien els incondicionals. Si en la primera volta vos contàvem, quan va caure derrotat per 1-0 contra el colista Ca'n Picafort, que no es podia anar perdent punts per aquests camps amb la facilitat amb que ho fa l'Espanya. Doncs ara, malauradament, hem de reafirmar el mateix. No es pot perdre contra l'Atc. Rafal (3-2) si es vol aspirar a algun lloc. No va servir de res el gol de Vich ni el del combatu i màxim goleador Terrassa perquè finalment el triomf va ser per a l'equip menys dolent que llavors va ser el palmessà i mirau com són les coses que abans de jugar contra l'Espanya figurava penúltim de la taula i que gràcies als triomfs fora de cada amb el J. Bunyola i l'Espanya pot ser que li hagi servit per eludir el descens.

Però el que passa a equips externs no ens importa gaire. El que sí ens

P. Salvà i J.Ll. Fernández i C. Tomàs, C.D. Espanya.

importa és el nostre C.D. Espanya i per ara l'únic que veim clar és que haurà de ser un altre any quan s'aconsegueixi l'ascens

perquè enguany, encara que quedin moltes jornades per jugar, ja està vist per a sentència.

Trofeu "Sony"

AL MAXIM GOLEJADOR LOCAL

C.D. ESPANYA (I Regional): Terrassa 10 gols; Baltasar 8, Monserrat 4, Vich 3, Frau 2, Paniza 2, Salvà 2, Roig 1, Jaume 1 i Villena 1.

JUVENILS C.D. ESPANYA: (II Regional) Mòjer 10 gols; A. Salom 9, C. Tomàs 8, Taboada 3, Servera 2, J. Cano 2, R. Ramos 1 i defensor contrari en p.p. 1.

INFANTILS C.D. ESPANYA (I. Reg.): S. Martí 10 gols; J. Martorell 9, A. Galvez 8, B. Cardell 4, A. Garau 1, O Riera 1, J. Cos-

ta 1 y M. Cirer 1.

ALEVINES C.D. ESPANYA (I REGIONAL).- A. Ruiz, 7 gols; J. Bonet 4, L. Barceló 2, B. Colom 1, A. Clar 1 i J. Corbalán 1.

B.R. TROPICAL (TORNEIG D'EMPRESSES).- Silverio 12 gols; Jaume 8, J. Clar 3, Alejandro 2, M. Magaña 2, Mas Pons 2, Mas Pedrero 2, J. Oller 2, P. Garí 1, i Manresa Mòjer 1.

Darreres jornades comptabilitzades: 25 i 26-1-86.

Coordina: Joan Quintana Castell.

SANEAMIENTO
CALEFACCION

Gabriel Oliver

INSTAL·LACIONS SANITARIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Melià, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Lluçmajor

JUVENILS C.D. ESPANYA (II Regional)

J.Q.C.

Hem de començar aquesta crònica parlant de l'important triomf contra el Pollença (3-4) pel poder de reacció i coratge demostrat pels nostres juvenils en un partit on la primera part va acabar amb 3-1 a favor de l'equip local. Però la reanudació del partit, els llucmajorers, ben dirigits per Joan Pérez i Marc Vidal, varen donar la volta al marcador i acabaren duent-se els dos punts per a Lluçmajor gràcies a un bon partit de tot el conjunt i els gols d'A. Salom (2), Mojer i C. Tomàs quan va transformar la pena màxima.

En certa ocasió se comentava l'entrenador J. Pérez "que el rival també ju-

ga" i jo puc afegir "I si és el líder, molt més". I sobretot quan ens trobam en aquests moments de lliga amb un C.D. Manacor en primer lloc destacant del més immediat seguidor C.D. Felanitx. Doncs aquest líder va venir a Lluçmajor i va vèncer amb tota justícia. Però l'Espanya, quan va veure que no tenia res a fer per ocupar el primer lloc, lluita pel segon i ho ha demostrat vencent al Felanitx (1-2) a domicili amb gols de J. Cano i Ll. Mójér.

Queden moltes jornades per acabar la lliga però que el C.D. Espanya lluita per aquest segon lloc i això és un fet i si no, veieu la classificació del grup B, com ha quedat quan es duen disputades 18 jornades.

B. Salvà, J. Giménez i A. Salom, juvenils C.D. Espanya.

Infantiles C.D. Espanya (I Reg.)

UN BON COMENÇAMENT D'ANY

I. Costa, F. Carmona i M. Villena, Infantils C.D. Espanya.

J. Quintana.

Un bon començament d'any per als jugadors de Bernat Sacares i Joan Lascolas pel que es refereix a bons resultats. Dia 4 de gener es va vèncer a Felanitx de manera clara i neta essent autors dels gols J. Martorell (2) i S. Martí. Una setmana més tard vendrien a Lluçmajor els blaugranes del Poblenc, tercers del grup, i, encara que esperaven dur-se'n els dos punts trobaren una forta resistència per part local i al final s'hagueren de conformar amb un positiu (1-1). El gol de l'Espanya va ser aconseguit per J. Martorell.

Un altre resultat important va ser el que es va obtenir a Santanyí contra el titular d'aquest nom quan es va tornar vèncer de ma-

nera clara (1-3). En aquesta ocasió varen marcar Gálvez (2) i S. Martí. I per arrodonir aquest mes de gener, una altra important victòria, a domicili, a costa del Barracar que se'n dugué golejada (5-2) del rectangle llucmajorer gràcies als gols de Gálvez (2), S. Martí i Martorell.

Quan acabàvem la crònica corresponent a l'anterior número, desitjàvem que la venguda de l'Any Nou fos millor per al C.D. Espanya. Sembla que les nostres súplices han estat escoltades i els al·lots, que són els que vertaderament fan l'esforç, van per per un bon camí que els ha duit a ocupar una zona tranquil·la en la taula classificatòria.

CLASSIFICACIO.

Manacor	18	15	2	1	79	9	32
Felanitx	18	13	1	4	41	24	27
Espanya	18	10	5	3	36	23	25
Campos	18	9	5	4	49	22	23
P. Cristo	18	8	6	4	43	26	22
Santanyí	18	8	4	6	48	34	20
B.R. Llull - I.	18	7	4	7	39	30	18
Artá	18	6	3	9	40	47	15
Montuïri	18	5	5	8	29	44	15
Cardassar	18	6	3	9	35	56	15
Pollensa	18	5	4	9	37	43	14
G. Alcudia	18	5	4	9	27	38	14
Petra	18	5	3	10	31	42	13
Poblense	18	4	5	9	14	47	13
S. Jaime	18	4	2	12	29	61	10
Alaró	18	5	2	11	18	49	10

**Maderas
ramon, s.a.**

ALMACEN Y OFICINAS:

Ctra. Lluçmajor-Porreras, Km. 1

Teléfono 66 08 37

LLUCMAJOR (MALLORCA)

ALMACEN:

Cardenal Pou, 9 - Tel. 55 28 05

MANACOR

Benjamins Sport - Lluçmajor (II Regional)

CONTINUEN ELS TRIOMFS

Quintana.

En el moment de començar a escriure aquestes línies, els benjamins del Club Futbol Sala Sport Lluçmajor duen disputades onze jornades del campionat de lliga de II Regional, grup B, i continuen els triomfs per a aquests partits representants llucmajorers, ara dirigits per Bonet i Martínez.

D'aquests partits disputats, nou han acabat en victòries, un empat i una sola derrota, justament contra el líder R. Mallorca A. Però l'Sport no perd roda, com diríem en termes ciclistes, i figura només a un punt del primer classificat o sigui, en segon lloc, i ha marcat fins a la data la quantitat de 66 gols.

En canvi els porters Busosa i Martínez, només n'han encaixat 18.

I com a resum donarem els darrers resultats que s'han produït des del número anterior d'aquesta revista!

SP. LLUCMAJOR, 10
VALLDEMOSSA, 3

En el mes de setem-

bre, quan s'estava preparant la pretemporada, els nostres representants s'enfrontaren per primer cop al Vallde Mossa en el seu rectangle i ja llavors vengueren els llucmajorers per un contundent 2-8. Ara, quatre mesos després, en el Pavelló Municipal de Lluçmajor, però d'una manera oficial, s'ha tornat a enfrontar amb aquell equip i la victòria ha tornat a somriure a l'Sport Lluçmajor (10-3) amb gols marcats per J. Bonet (3), A. Bonet, Tomàs, Muñoz, Nadal, Castell, Ruiz i Salvà.

ATC. B.R. LLULL A, 2
S. LLUCMAJOR, 9

El R. Llull A., és un equip que no passarà pena aquesta temporada a l'hora de descendir perquè la seva classificació, enmig de la taula, per ara, el fa jugar d'una manera tranquil·la amb l'afany de victòria que caracteritza aquests joves. Però els del Lluçmajor, aquesta vegada, van ser superiors i la golejada que feren encaixar als rivals ho dona a entendre així (2-9). Aquesta vegada els gols visi-

Andreu Bonet i Miquel Salvà, jugadors del C.F. Sport Lluçmajor.

tants foren marcats per Tomàs (3), J. Bonet (2), A. Bonet (2) i Ruiz (2).

SP. LLUCMAJOR, 0
SANT GAIETA B, 0.

Davant aquest partit, s'han de treure el capell davant ambdós equips. Poques vegades un partit de futbol-sala acaba en empat a zero i si això passa es pot deure al fet que tots dos equips guarden la porteria i produeixen poc l'atac. Però aquí va succeir tot el contrari i va ser per mor de la gran actuació dels porters i les fustes, les quals rebutjaren set tirs, cinc per part local i dos per part visitant, i el marcador no es va moure.

Un gran encontre, sense dubte, el millor de la temporada.

SP. LLUCMAJOR, 10
LA SALLE ATC., B, 0

Segon partit consecutiu, en espai de set dies, jugat a casa però que no es va assemblar en res a l'anterior perquè l'equip estudiantil no va inquietar a l'combinat local i la golejada va tornar pujar al casiller llucmajorer gràcies als gols aconseguits per Tomàs (3), Castell (2), A. Bonet (2), Ruiz, Salvà i el que manca per completar la tira, dels deus, el va marcar una defensa contrària en pròpia porta.

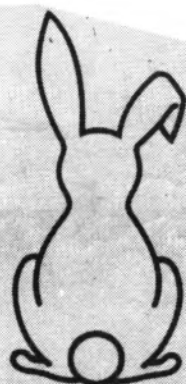
Destilerias Reunidas
S.A.

**FABRICA DE LICORES Y ALMACEN DE LICORES,
WHISKY, VINOS Y CHAMPAÑAS**

**C/. S. Francisco, s/n - Tel. 66 01 78 - LLUCMAJOR (Mallorca)
EDIFICIO DERESA**

Llegiu
anunciau-vos a

Llucmajor

Volkswagen BUNNY

**El más joven
de la familia Volkswagen.**

Rubí Automóviles Llucmajor, S.A.

Cra. s'Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - LLUCMAJOR
C/. Terral, 4 - S'ARENAL

GIMNASTICA I RELAX

AEROBIC

Dojo Kodokan de Llucmajor

AMB LA DIRECCIO DE JERONI MATEMALES

ELS OFEREIX: JIU-JITSU, JUDO, GIMNASTICA DE
MANTENIMENT I RELAX, AEROBIC, GIMASTICA
DE MUSCULACIO, ETC.

S'INFORMI
AL Carrer Major, 39
LLUCMAJOR
o al Tel. 21 14 28
des de les 17 hores

JIU-JITSU

DEFENSA CONTRA INTERRUPCIONS, LUCHA, BOMBA JAPONESA, HAKI-GIJI

Alevins C.d. Espanya (I Regional)**LA GOLEJADA DE LA HISTORIA**

Quintana Castell.

Ha començat malament aquest Any Nou per als Alevins del C.D. Espanya, i continua recollint escandaloses derrotes, sobretot quan actua com a visitant.

El primer partit de gener va ser a Manacor, contra l'Olimpic, segon classificat del grup, encaixant nou gols (9-0). Després de venir el darrer encontre de la primera volta, jugant a casa, i els gols de Ruiz i J. Bonet, amb col·laboració amb un defensor contrari, el qual va acabar introduint l'esfèric en la pròpia porta, salvaren els jugadors d'E. Tallon i els dos punts no volaren cap a Cala Millor i el resultat va ser empat a 2 gols.

I vengué el Consell, avantpenúltim classificat, en el primer partit de la segona volta, i també se'n va tornar a dur un positiu

del Municipi Lluçmajorer (2-2) com havia succeït el dissabte anterior. En aquesta ocasió varen marcar per part local J. Bonet i J. Corbalan. Però la que va ser, sense cap dubte, la gran golejada de la història, va ser l'encaixada a Capdepera, i deim de la

història perquè que nosaltres recordem mai els Alevins no havien encaixat tants de gols (15-0), el botxí va ser el C.D. Escolar que va líder del grup comptant els partits disputats per victòries. Aleshores seria demanar molt haver esperat alguna cosa positiva

d'aquest enfrontament —líder contra colista— però mai no s'esperava que els representants llucmajorers encaixassin quinze gols i és que si hem de dir la veritat la categoria ens és superior i només miracle pot salvar el C.D.Espanya del descens.

J. Bonet, S. Noguera i J. Corbalan, alevins C.D. Espanya

PENTA
ASESORES

Centre de càlcul**AL SEU SERVEI****Comptabilitats****Serveis administratius****Assessoria fiscal i laboral****Plaça d'Espanya, 53- Tel. 66 21 33****Lluçmajor****ESPORTS
LLOMPART***Espardenyeria*

GRAN VARIETAT
D'ESPARDANYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

*C/. S'Estrella, 29
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR*

REPORTATGES I DOCUMENTALS**VIDEO PROFESSIONAL**

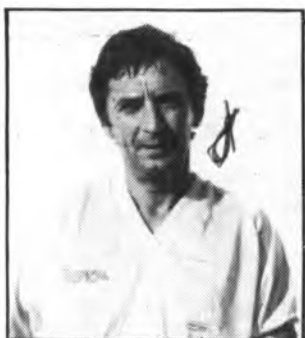
TOMEU COLL ORVAY
*C/ Sant Antoni, 39
Lluçmajor*

"la Caixa"

**CAIXA
DE
PENSIONS**

Futbol Empreses**EL TROPICAL CONTINUA LIDER**

Faltant tres partits per acabar aquest campionat —4rt. trofeu Consell Insular de Mallorca— el RESTAURANT TROPICAL continua capdavanter de la classificació amb 28 punts. En realitat les probabilitats d'aconseguir uns dels dos primers llocs que permeten, juntament amb els altres dos campions dels grups A i C, jugar la fase final del campionat de Mallorca, són grosses; es podria complicar aquests darrers partits degut a la similitud de pun-

Jaume Clar, Rest. Tropical.

tuació dels tres capdavanter: Tropical i Greixoneres: 28 punts i Ca Na Pau-

lina 27.

L'avantatge de l'equip llucmajorer són primordialment dues: 1o) Depèn d'ell mateix i 2) el segon i tercer classificat (Greixoneres i Ca Na Paulina) han de jugar entre ells. Així i tot, el temor sorgeix en el supòsit que guanyant els dos encontres el Municipal de Lluçmajor (Comercial Marí i Sant Jordi) es perdi fora contra el Son Forteza mentre el Greixoneres i Ca Na Paulina empatin entre ells i guanyin els altres dos

encontres. Aquesta supòsta combinació desplaçaria l'equip llucmajorer al tercer lloc degut a tenir el golaveratge amb Ca Na Paulina en contra després de la derrota soferta el passat 25 de gener per 3-1 havent guanyat a la primera volta a Lluçmajor solament per 1-0.

Malgrat tot, s'espera poder jugar el campionat de Mallorca amb el títol de primer classificat del grup B.

J.M.

BONA TEMPORADA PEL BASQUET FEMENI

El bàsquet llucmajorer ha tenguat darrerament unes bones actuacions, tant a la categoria masculina com a la femenina.

En primer lloc i després de jugar deu partits s'han proclamat campió de Mallorca provincial femení, l'equip senior del joventut de Lluçmajor, després d'haver mantingut una forta lluita sobretot contra el Ses Salines, al qual guanyà a Lluçmajor per una diferència notable.

L'equip llucmajorer després d'haver guanyat la lliga, té dret a participar l'any que ve a la II Divisió, juntament amb equips de les altres illes. Xisco Forteza entrenador de les categories femenines, està a l'espera del que de-

cidesqui el club respecte a l'acceptació, o renúncia a la superior categoria per tal de posar-se a la recerca de nous fitxatges que puguin defensar amb garanties, la categoria. Encara que segons paraules seves "bastarà que en fitxem algunes de per Campos o Ses Salines".

L'altre equip llucmajorer que està donant molt bons resultats es el "cadetes" els quals encapçalen la classificació superant al Sant Agustí de Ciutat. a les ordres de Tomeu Miralles els "cadetes" tenen l'oportunitat, si tot continua igual i aconseguixen guanyar la fase final, de participar al campionat estatal per equips.

Respecte als altres

Equip "Cadetes" femení (Foto Clar)

equips, els del Revoltosa segueixen en segona posició darrera l'equip d'Alcúdia, enfront del qual han perdut els dos partits. L'altre equip senior masculí s'aguanta a la meitat de la taula de classificació amb una sèrie d'irregulars actuacions.

Els juvenils segueixen segons, amb moltes possibilitats de jugar la fase final.

Les "cadetes" també fan una bona temporada i malgrat les lesions de les seves components, ocupen també un lloc a la meitat de la taula.

Joan B. Garau.

Equip Senior Femení (Foto Clar)

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 37

Teléfono 66 04 69

LLUCHMAJOR - Mallorca

Entre noltros

NAIXEMENTS.

-Maria del Mar Luna Prohens, filla de Josep Manuel i Maria, nasqué dia 18/12.

-Aina Maria Catalan Cànaves, fill de Rafel i Maria, nasqué dia 25/12.

-Mateu Oliver Pallicer, fill de Joan i Immaculada Concepció, nasqué dia 28/12.

-Miquela Maria Servera Munar, filla de Joan i Francisca, nasqué dia 30/12.

-Maria Isabel Almagro Machado, filla de Manuel i Joana Maria, nasqué dia 1/1.

-Guillem Adrover Mas, fill d'Andreu i Elena, nasqué dia 4/1.

-Celia Romero Rodríguez, filla de Josep Antoni i Maria del Pilar, nasqué dia 5/1.

-Francisca Salas Millan, filla de Julià i Lluïcia, nasqué dia 6/1.

-Antoni Jaume Mir, fill de Joan i Maria Dolors, nasqué dia 3/1.

-Maria Grimalt Rigo, filla d'Antoni i Damiana, nasqué dia 3/1.

-Bartomeu Blach Navarro, fill de Joan y Pilar, nasqué dia 23/1.

-Pere Clar Rosselló, fill de Llorenç i Pedrona, nasqué dia 23/1.

MATRIMONIS.

-Josep Antoni Sàez Sàez, i Maria del Carme Sàez Fernández, es casaren al Santuari de Gràcia dia 22/12.

DEFUNCIONS.

Manuel Ortiz Soriano, morí dia 28/12 als 74 anys.

-Apolònia Ballester Garí, morí dia 1/1 als 80 anys.

-Mercè Aina Gandullo Martín, morí dia 2/1 als 91 anys.

-Antoni Mir Cañellas, morí dia 6/1 als 79 anys.

-Francisco Tarongí Fuster, morí dia 7/1 als 69 anys.

-Jerònia Catany Sastre, morí dia 14/1 als 82 anys.

-Catalina Garcias Jaume, morí dia 23/1 als 91 anys.

-Joana Salvà Jaume, morí dia 8/1 als 81 anys.

-Maria Fuster Aguiló, morí dia 26/1 als 88 anys.

METGES DE TORN - MES DE FEBRER 1986.

01-02.- Dr. Torres

08-09.- Dr. Armenteras.

15-16.- Dr. Salvà

22-23.- Dr. Carrero.

APOTECARIES.

01-02.- Monserrat Pons.

08-09.- Mir.

15-16.- Cirera.

22-23.- Gamundí.

CA'N MATIES

BAR - RESTAURANT

TAPES VARIADES

BERENARS

C/. Campos, 1 - LLUCMAJOR

RESTAURANT

GRAN VIA

**NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEJOS**

Informació: 66 03 17

BILLETS DE VAIXELL I D'AVIÓ

OFERTA ESPECIAL VAIXELL

ANADA I TORNADA

4 PERSONES I EL COTXE

34.240 ptes.

TOTS AQUESTS SERVEIS ELS TROBAREU A
"VIATGES XALOKI", SENSE CAP TIPUS DE
SUPLEMENT SOBRE EL PREU OFICIAL

*C/. Maria Antònia Salvà, 38
Tel. 26 74 50 - 54 - 58*

S'ARENAL

Sopa de lletres

T C A R N A V A L S
 A L B C G R U A E
 S E C L G A U N S R
 S G V A C L S Y R A
 E T V S R E I L M E
 R A A C H O I U N
 F R T A Z V O N T
 S L U P M C R S U I
 I Q A C N D U I S N
 D E C C M P A R S A

Nou coses que en sentirem parlar aquests dies.

ENDEVINALLA.

Amenaçant tots es dies
 vides de Papes i Reis
 faig tornar joves es veis
 amb ses meves moixonies

A N E R O H F I C P F R Q
 U L M S E T R A C A S E P
 M O U N E I O D Y C J Q W
 P R E C I S I O H I E C K
 B I Q K S P D Z R T A K F
 B R I A L A Z O R A S H Y
 I H F H P F B L J M Y G A
 C C R M I E R R D D S J N
 Y H I D R O S T A T I C A
 F A S V E G L I M U X E M
 C A N A S T R O A J N O
 T L E C P A I M C U G D R

8 noms de classes de balances.

SOLUCIO A L'ENDEVINALLA DEL NUM. ANTERIOR.

La boca i les dents.

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

REPARACIONS EN GENERAL
 PLANXISTERIA I PINTURA

Ronda de Ponent, s/n.
 Tel. 66 12 67

LLUCMAJOR

P'es forat d'es moix

El grau d'incivilització és cada vegada més preocupant i es reflecteix en actes de violència, robatoris i pintades com aquesta.

On és la vigilància per protegir la seguretat ciutadana?

MATERIALS DE CONSTRUCCIO ANTONI VIDAL

AGENT "FIBROTUBO"
 MATERIALS DE CONSTRUCCIO
 SERVEI A DOMICILI

Tel. 66 06 88

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

**PEUGEOT
TALBOT**

**TALLERES
MARINA**

**AGENTE
OFICIAL**

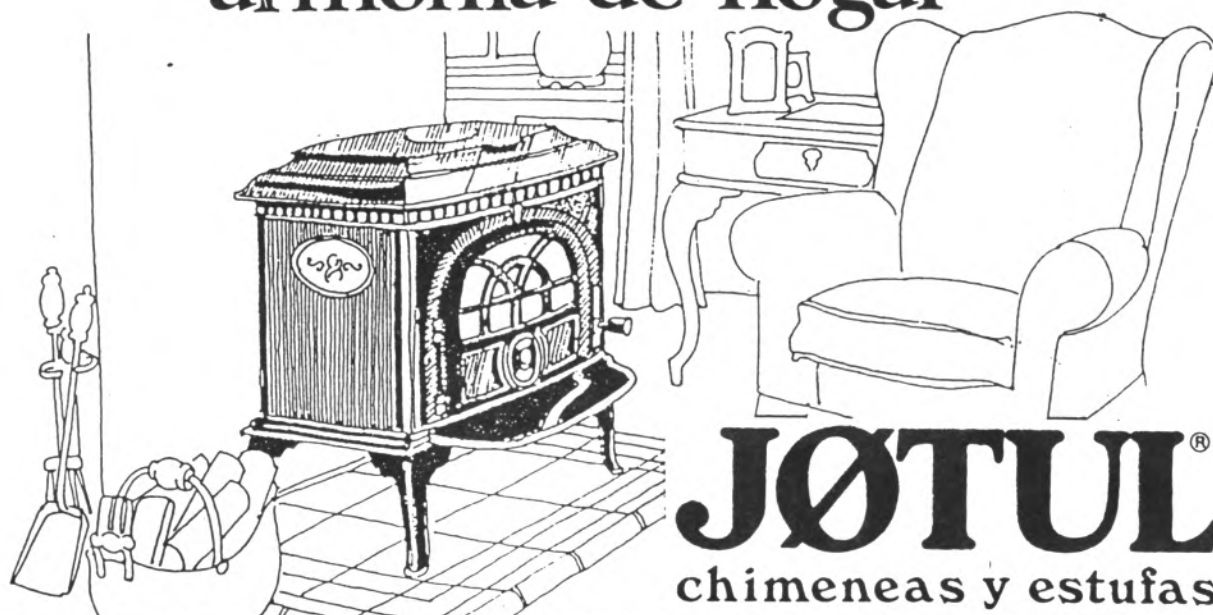
**Talbot Solara
benzina**

Talbot Solara Diesel

Joan Ramon Clar
Mestre de taller
Carrer Marina, 104
Tel. 66 05 21
LLUCMAJOR

calor natural
armonía de hogar

JØTUL®
chimeneas y estufas

PALMA 46 51 05	POLLENÇA 53 14 71	SA POBLA 54 14 01	LLUCMAJOR 66 04 43
-------------------	----------------------	----------------------	-----------------------

San Jover

P.L. ESPANYA N°47

Ca'n Pau Salvà

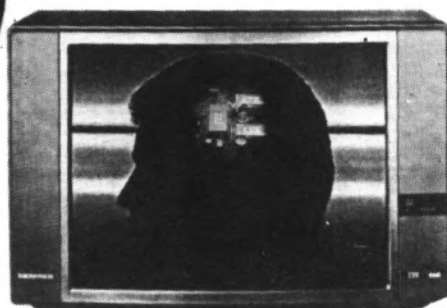
*BOTIGA: C/. Bisbe Taixaquet, 24

*TALLER: C/. Weyler, 1

Tel. 66 01 04 - 66 02 55

LLUCMAJOR

ORDENADORS PERSONALS I DE GESTIO

BONS PREUS!

 DIGIVISION ITT

**A L'ESTIU HI
HAURÀ CAMISETES
PER ALS BONS
CLIENTS**

FORN Ca'n Paco

**COMPRI ALS PETITS
ESTABLIMENTS. TENDRA
UN TRACTE DIRECTE I
UN AMBIENT FAMILIAR**

LLUCMAJOR

C/. Major, 79 - Telèf. 66 09 45

Ca'n Paco II

C/. Cardenal Rosell, 48 - Tel. 66 12 52